

BİRİNCİ BÖLÜM

PLAN ÖNCESİ DÖNEMDE DÜNYADA VE TÜRKİYE'DE GELİŞMELER

2. KÜRESEL GELİŞMELER VE EĞİLİMLER

2.1. KÜRESEL EĞİLİMLER VE TÜRKİYE ETKİLEŞİMİ

Korumacılık, Artan Belirsizlikler, Ekonomik Ağırlık Merkezlerinde Değişim ve Yeni Arayışlar

17. İki kutuplu dünya düzeninin sona ermesiyle birlikte son 30 yıllık dönemde serbestleşme yaklaşımı güç kazanmış, küreselleşme ekonomik, ticari, kültürel ve siyasi olarak hâkim bir olgu şeklinde öne çıkmıştır. Süreci içerisinde emeğe dayalı daha düşük maliyetli üretimin teknoloji transferiyle birleşmesiyle birlikte Doğu Asya ekonomileri başta olmak üzere gelişmekte olan ekonomilerin rekabet gücü kazanması sonucunda üretimde ve ticarete ağırlık merkezi batıdan doğuya doğru kaymaya başlamıştır. Serbest piyasa ekonomileri başta olmak üzere dünya genelinde ucuz işgücüne dayalı bir refah dönemi yaşanmıştır. Değişen güç dengesiyle çok kutuplu dünya düzenine geçişe yönelik eğilimler karşısında küreselleşme süreci sorgulanmaya başlanmış, yaşanan ekonomik ve finansal krizlerin de etkisiyle

ticaret başta olmak üzere pek çok alanda serbestleşmede geri adımlar atılarak korumacılık eğilimi güçlenmiştir.

18. Korumacılık eğilimleriyle içe kapanma yaklaşımının güç kazanmaya başladığı bir dönemde tüm dünyayı etkisi altına alan Covid-19 küresel salgını, sağlık krizi olmanın ötesinde ülkeleri insani, ekonomik ve sosyal açıdan olumsuz etkilemiştir. Salgın, pek çok açıdan ulusal sınırları ortadan kaldıran küreselleşme sürecinin ve sosyal devlet anlayışının yeniden sorgulanmasına yol açmış, kendine yeten güçlü ulus devlet olgusu ön plana çıkarken salgınla etkin mücadelede pek çok gelişmiş ülkenin yetersiz kalması sosyal politikaların ve uygulamaların önemini ortaya koymuştur.

19. Salgının seyrine ilişkin belirsizlikler uluslararası piyasalarda oynaklığı artırmış, küresel büyüme açısından yeni riskleri ön plana çıkarmış, ülkeler salgının olumsuz etkilerine yönelik genişleyici para ve maliye politikalarını devreye almıştır. Salgının üretim ve tedarik süreçlerini sekteye uğratması arz ve talep

dengesizliklerine yol açarak küresel düzeyde enflasyonist bir ortama neden olmuştur.

20. Salgın süreci, olası küresel şoklara ve iklim değişikliğine bağlı risklere karşı hazır olmanın gerekliliği ve yeşil dönüşümün önemi konusunda farkındalığı artırmıştır. Ayrıca, yeni üretim ve çalışma biçimleri, artan e-ticaret hacmi ile dijital dönüşümü ivmelendirmiştir.

21. Çok kutuplu düzene geçiş sürecindeki bloklaşmanın önemli bir yansıması olarak ortaya çıkan Rusya-Ukrayna savaşı, aşılamanın yaygınlaşması ve kısıtlamaların aşamalı olarak kaldırılmasıyla hızlı bir toparlanma sürecine giren küresel ekonomide belirsizliğe yol açan diğer bir gelişme olmuştur. 2022 yılının ilk aylarında başlayan çatışmalar sonucunda küresel toparlanma sekteye uğramış, enerji ve emtia fiyatlarında artışlar küresel düzeyde enflasyon eğilimini belirginleştirmiştir.

22. Rusya-Ukrayna savaşı, Amerika Birleşik Devletleri (ABD)-Çin eksenli ticaret gerilimleri, giderek artan bölgesel ve jeopolitik riskler, küreselleşmeden çok kutuplu dünya düzenine geçiş sürecinin hızlanması, enerji kaynaklarına erişim ve fiyatlandırma ile iklim değişikliğinin etkileri gibi iç içe geçmiş unsurlar küresel ekonomide belirsizlikleri artıran önemli faktörler olarak öne çıkmaktadır.

23. Art arda yaşanan küresel şokların yanı sıra uluslararası ticaretin yavaşlaması, yatırım ve toplam faktör verimliliği (TFV) artışındaki ivme kaybı ile demografik gelişmeler ekonomilerin potansiyel büyümesini sınırlarken dünyada gelir ve fırsat eşitsizlikleri artmaktadır.

24. Üretim ve ticaret eksenli, gelişmiş ülkelerden başta Asya ülkeleri olmak üzere gelişmekte olan ülkelere kaymaktadır. Küresel ticaret

hacmi artışı son dönemde ivme kaybetmekte, salgın ve jeopolitik gerginliklere bağlı olarak artan korumacılık yaklaşımlarıyla birlikte kuralla dayalı ticaret anlayışından uzaklaşmaktadır.

25. Başta gelişmiş ekonomiler olmak üzere ülkeler; uluslararası ticarette küreselleşme sürecinin olumsuz etkilerini azaltmaya, ticaretlerini bölgeselleşme çabaları çerçevesinde serbest ticaret anlaşmaları (STA)'yla düzenlemeye devam etmektedir. Kuşak ve Yol Girişimi gibi koridor projeleriyle ülkelerin ticaret ağını genişletme çabaları sürmekte, Afrika ve Asya ülkeleri arasındaki ticaret koridorlarının gelişmiş ülkeler arasındaki koridorlara kıyasla daha hızlı büyümesi ve yeni lojistik ağlar ile transit geçişleri barındıran bölgelerin önem kazanması beklenmektedir.

26. Yeşil ve dijital dönüşüm sürecinde küresel işbirliğine daha çok ihtiyaç duyulan bir dönemde korumacılık yaklaşımının artmasıyla ticarette kısıtlamalar, ticaret ve kur savaşları, azalan rekabetle fiyatların yükselmesi nedeniyle ekonomik riskler yaygınlaşırken ülkelerin üretimde kendine yeterliliği artırması ve yerli endüstrilere sağlanan destekle üretim ve istihdamın dönüşümü ve korunması eğilimi öne çıkmaktadır.

27. Artan piyasa aksaklıkları küreselleşmenin etkisiyle ülkeler arasında yayılarak ulusal ekonomileri daha kırılgan hale getirmekte ve stratejik sektörlerde uzun vadeli yatırım ihtiyaçlarını artırmaktadır. Bu durum kamunun ekonomide daha etkin bir rol almasını dünya genelinde yeniden gündeme getirmektedir.

Yeşil Dönüşüm

28. İklim değişikliği nedeniyle doğa kaynaklı afetlerin sıklığı ve şiddeti artış göstermek-

tedir. Kuraklık, sel, orman yangınları ve aşırı hava olayları gibi afetler iklim değişikliğinin etkilerini daha da belirginleştirmektedir. İklim değişikliğinin yanı sıra artan nüfus, şehirleşme, ekonomik faaliyetler ile değişen ve çeşitlenen tüketim alışkanlıklarının çevre ve doğal kaynaklar üzerindeki baskısı artarak devam etmekte, koruma-kullanma dengesinin sağlanabilmesi için ulusal, bölgesel ve uluslararası ölçekteki çabalar yoğunlaşmaktadır.

29. Söz konusu çabalarda çevresel duyarlılıkların yanı sıra yeni korumacılık eğilimleri ön plana çıkmakta, gelişmiş ekonomilerin rekabet gücünün yüksek olduğu teknolojilerin üretim biçimleri üzerindeki dönüştürücü etkisiyle düşük karbonlu büyüme ve yeşil ekonomi ile doğal kaynakların sürdürülebilir yönetimi faaliyetleri yaygınlaşmaktadır. Önümüzdeki dönemde özellikle gelişmiş ülkelerin yeşil dönüşümle ekonomilerine rekabet avantajı sağlama çabalarının daha da artması beklenmektedir.

30. Dirençli sosyoekonomik ve ekolojik sistemler inşa etmek için gerekli olan iklim değişikliğine uyum ve emisyon azaltım politikaları önemli bir dönüşüm fırsatı sunmaktadır. Bunun yanı sıra, yeşil dönüşüm sadece dünya genelinde karşı karşıya kalınan küresel ısınma gibi risklerin azaltılmasına değil aynı zamanda bireylerin daha yaşanabilir bir çevrede hayatlarını müreffeh bir şekilde sürdürmelerine katkı sağlamaktadır.

31. 2020 yılı sonrasında iklim değişikliği rejiminin uluslararası çerçevesini oluşturan Paris Anlaşması iklim değişikliğiyle mücadelede yol gösterici olmaktadır. Bu kapsamda, çok sayıda ülke net sıfır emisyon hedefini ortaya koyarak karbon fiyatlandırma mekanizmaları, yeşil teşvik ve düzenlemeler gibi tedbirleri politikalarına dâhil etmiştir. Ancak azaltım hedeflerinde

henüz güçlü kazanımlar elde edilememiş olması gelecek dönemde daha kapsamlı önlemlerin alınması ihtimalini güçlendirmektedir.

32. İklim değişikliğiyle mücadelede azaltım, uyum, kayıp ve zararların telafisi, finansman, teknoloji geliştirme ve transferi, kapasite geliştirme konularında çeşitli adımlar atılmaktadır. Temiz enerji üretimi ve enerji verimliliği, sanayide yeşil dönüşüm, sürdürülebilir ulaşım, dögüsel ekonomi, yeşil altyapı ve şehir planlaması, sürdürülebilir tarım ve gıda üretimi gibi alanlarda yatırımların hızlanması beklenmektedir.

33. İklim değişikliğinin olumsuz etkilerine maruz kalan ülkelerin uyum ve direnç kabiliyetlerinin geliştirilmesi ile emisyon azaltım kapasitelerinin yükseltilmesi için finansman ihtiyaçları giderek artmaktadır. Yeşil dönüşümün sağlanması önemli miktarda finansman ihtiyacını ortaya çıkardığından kaynakların bu yöndeki yatırımlara daha fazla yönlendirilerek reel sektörün dönüşümünün desteklenmesi gerekliliği öne çıkmaktadır. Henüz yeterli düzeye ulaşamamış olsa da son 10 yılda iklim finansmanında belirgin bir artış gözlenmekte ve iklim değişikliğiyle mücadelede etkin adımlar atan ülkelere yönelik finansman imkânları artmaktadır.

34. Avrupa Birliği (AB) yeni bir büyüme stratejisi olarak ekonomide köklü bir değişim sağlanması, iklim nötr olma hedefinin gerçekleştirilmesi, 2050 yılında net sıfır emisyonlu, kaynak verimli ve rekabetçi bir ekonomiye ulaşılması amacıyla Avrupa Yeşil Mutabakatı'nı yayımlamıştır. Çerçeve bir politika belgesi olan Avrupa Yeşil Mutabakatı'nın hedeflerine yönelik birçok strateji ve mevzuat düzenlemesi hayata geçirilmektedir. Bu durum, AB ile yoğun ekonomik ve ticari ilişkileri olan ülkelerin AB düzenlemelerine uyum ihtiyacını artırmaktadır.

35. Kaynakları tüketirken oluşan atıkların değerlendirilerek yeniden kullanımını esas alan "döngüsel ekonomi" uygulamaları uluslararası ölçekte benimsenmekte ve yaygınlaşmaktadır. Buna yönelik, üretim süreçlerinin ve ürün tasarımının döngüsel prensiplere uygun hale getirilmesine odaklanılmakta, ürünlerin geri dönüştürülebilir, onarılabılır ve tekrar kullanılabilir olması için önlemler alınmaktadır.

36. İklim değişikliği, özellikle düşük gelirli ülkeler ve özel politika gerektiren gruplar aleyhine adaletsizlikleri derinleştirmekte olup iklim politikalarının küresel ölçekte ülkelerin ulusal koşulları ışığında ortak fakat farklılaştırılmış sorumluluklar ve göreceli kabiliyetler ile sosyal adalet ve eşitlik ilkelerini dikkate alacak şekilde ele alınmasının önemi artmaktadır. Buna bağlı olarak iklim değişikliğinden en çok etkilenen bölgelerde yaşayanlar ile iklim politikasından etkilenecek insanları korumak ve desteklemek için uluslararası gündemde iklim adaletiyle ilgili politikalar öne çıkmaktadır.

Dijital Dönüşüm

37. İşletmelerin dijital teknolojileri kullanımını ve dijital dönüşümünü hızlandıran Covid-19 küresel salgınıyla birlikte dijital altyapı ve pazarlama araçlarına, bulut hizmetlerine ve siber güvenlik gibi teknolojik çözümlere olan talep artmıştır. İşletmelere daha sağlıklı bilgi sağlama, hızlı ve doğru karar alma, süreçleri en iyileştirme gibi fırsatlar sunan büyük veri analitiği, nesnelerin interneti, yapay zekâ gibi dijital teknolojilerin kullanımı rekabetçilik için kritik bir unsur haline gelmiştir. Veri yönetimi, dijital iş süreçleri ve otomasyon, yeni iş modelleri, veri güvenliği ve gizliliği, dijital beceri ve yeteneklerin geliştirilmesi, lojistik ve tedarik zinciri yönetimi ve kamu hizmetleri gibi alanlarda önemli bir dönüşüm yaşanmaktadır.

38. Yapay zekâ alanındaki gelişim hızlanarak devam etmekte, yapay zekâ bir yandan insanın yeteneklerini tamamlayarak önemli fırsatlar sunarken diğer yandan insanın yerini alacak şekilde gelişerek işsizliği artırma ve gelir dağılımını daha da bozma riski taşımaktadır. Yapay zekâ teknolojilerinin kamunun düzenleyici mekanizmalarının dışında hızlı ve kontrolsüz gelişimi ve alınabilecek önlemlerin uluslararası işbirliğini gerektirmesi gibi hususlar bu alandaki çalışmalarını güçleştirmekte, yapay zekânın beraberinde getirebileceği fırsat ve tehditlerin büyüklüğü ulusal ve uluslararası düzeyde düzenlemeleri elzem kılmaktadır.

39. Elektronik haberleşme altyapılarına olan ihtiyaç artarken yeni nesil ağ altyapılarının yaygınlaştırılması yönünde politikalar ön plana çıkmıştır. Beşinci nesil ağ (5G)'lerin yaygınlaşması ve kullanımının artması yüksek bağlantı kalitesi isteyen ve veri yükünü artıran yeni nesil uygulamaların önünü açmaktadır. Bu durum sabit ve mobil altyapıların bütünleşmesinin ve mobil ağların önemini artırmaktadır.

40. Siber güvenliğin ulusal güvenliğin önemli unsurlarından olduğuna ilişkin farkındalık artmakta, ülkelerin savunma harcamalarında siber güvenliğe ayrılan pay ve bu alanda insan kaynağına yapılan yatırımlar öne çıkmaktadır. Yapay zekâ ve büyük veri teknolojilerinin bütünleşmesi siber güvenlik yaklaşımlarını kökten değiştirmekte, bu alanda yerli teknolojilerin gelişiminin ülkeler arası siber güvenlik güç dengelerinde belirleyici olması beklenmektedir.

41. Dağıtık verilerin daha güvenli ve şeffaf olarak sunulmasına imkân sağlayan blokzincir teknolojisinin veri koruması başta olmak üzere birçok alanda daha yaygın olarak kullanılması beklenmektedir.

42. Teknolojinin gelişmesi ve iletişim araçlarının hızlanmasıyla mali piyasalardaki hizmetlere ilişkin verimlilik yüksek oranda artmaktadır. Dijitalleşme süreci ve finansal teknoloji (fintek) şirketlerinin iş yapış şekilleri verimliliği artırarak mali piyasaları dönüştürmektedir. Özellikle blokzincir teknolojisine dayalı olarak gelişen dijital paraların merkez bankaları tarafından kullanımının yaygınlaşması beklenmektedir.

43. Dijital araçlara erişimi olan ve bu araçları kullanabilenler ile bu imkâna sahip olmayanlar arasındaki eşitsizlik artmakta, dijital platform şirketlerinin teknolojik ve iktisadi güçlerinin büyüklüğünün orantısız bir şekilde artmasıyla bireysel ve toplumsal davranışları yönlendirme imkânlarına sahip olmaları dijital teknolojilere ilişkin kamu düzenlemelerine olan ihtiyacı artırmaktadır.

Teknolojik Gelişmelerle Dönüşen Üretim Yapısı ve Hizmet Sunum Biçimleri

44. İleri ve yıkıcı teknolojiler başta olmak üzere bilim ve teknolojiye kaydedilen gelişmeler; üretimi, tüketimi, ekonomik ve sosyal yapıyı hızla değiştirmekte, rekabet ve dönüşüm sürecinde doğru teknolojilere yönelmeyi, uygulanan ekonomik politikaların uyumunu önemli hale getirmektedir.

45. Tedarik zincirlerinin çeşitlendirilmesi, enerji arz güvenliğinin güçlendirilmesi, ortaya çıkabilecek yeni şoklara karşı dayanıklılığın artırılması, net sıfır emisyon hedeflerine ulaşılması gibi pek çok küresel sınama karşısında araştırma ve geliştirme (Ar-Ge) ile yenilik faaliyetleri kritik önemdedir. Bugünden bu alanlardaki gelişmeleri benimseyen ve daha fazla kaynak ayırarak süreci aktif yöneten ülkelerin geleceğin dünyasını şekillendirmede daha önde olmaları beklenmektedir.

46. Ar-Ge ve yenilik süreçlerinde üniversite-sanayi-kamu işbirliğinin artırılması, açık bilim ve yeniliği destekleyen altyapılar ile yenilikçi finansman modellerinin geliştirilmesi, nitelikli insan kaynağına erişimin güçlendirilmesi, beyin göçü gibi sorunlarla mücadele edilmesi, toplumun odağa alınması, birlikte geliştirme ve katılımıcılığın artırılması önemini korumaktadır.

47. Küresel teknoloji eğilimlerinde yeşil ve dijital dönüşümü destekleyen öncül teknolojiler olarak yapay zekâ, nesnelerin interneti, büyük veri, blokzincir, 5G ve 6G, üç boyutlu baskı, robotik, insansız hava aracı ve elektrikli araç teknolojileri, yeşil hidrojen ve yenilenebilir enerji teknolojileri, genom düzenleme, biyoteknoloji ve nanoteknoloji öne çıkmaktadır. Bunların yanı sıra uzay, kuantum, artırılmış ve sanal gerçeklik, siber güvenlik, ileri malzeme, yarı iletkenler, yeni nesil nükleer reaktör, enerji depolama, yeni nesil ray ötesi sistemlere yönelik teknolojiler ile karbon yakalama, kullanma ve depolama teknolojileri önemini sürdürmektedir.

48. Gelişmiş ülkeler, üretim ve tedarik yapısında başta Çin ve Rusya olmak üzere diğer ülkelere olan bağımlılıklarını azaltmak ve arz güvenliğini sağlamak amacıyla küresel tedarik zincirlerinde yeniden yapılanmayı hedeflemektedir. Bu kapsamda tedarik zincirindeki kırılmaları önlemek için ülke içinden, yakın ülkelerden ve dost ülkelere tedarik gibi yaklaşımların önümüzdeki dönemde daha da önem kazanması beklenmektedir.

49. Dijitalleşme ve nesnelerin interneti, yapay zekâ, ileri robot teknolojileri ve üç boyutlu baskı gibi teknolojik gelişmeler uluslararası şirketlerin üretim yeri seçiminde ve firmaların rekabet güçlerinde etkili olmaktadır. Ayırı-

ca, iklim değişikliğiyle mücadele bağlamında üretimin çevresel ve sosyal sürdürülebilirlikle uyumlu biçimde yapılması konusundaki anlayış küresel düzeyde güçlenmektedir.

50. Platform ekonomilerinin güçlenmesi ve aracısız ticaret eğilimi çerçevesinde toptancı, perakendeci ve imalatçı rollerinde birleşme eğilimi görülmektedir. e-Ticaretin gelişmesiyle hem çevrimiçi hem de fiziksel mağazalara ihtiyaç duyulması çok kanallı pazarlama stratejilerinin gelişmesini gerekli kılmış, daha ileri çözüm ve deneyimlerin tüketiciyle buluşturulabildiği bütüncül uygulamalara geçilmiştir.

51. Turizm sektöründe Covid-19 küresel salgını sonrası toparlanma yaşanmasına rağmen ekonomik ve jeopolitik zorluklar yeni belirsizlikler oluşturmaya devam etmektedir. Artan ulaşım ve konaklama maliyetleri nedeniyle bireyler turizm harcamalarında kesinti yapmakta ve daha yakın mesafeleri tercih etmektedir. Turistlerin geleneksel varış noktalarından ziyade yerel kültüre ve deneyimlere yönelme eğilimleri artmakta; yaşlanan nüfusun ihtiyaçları, yeni neslin beklentileri, kalabalık gruplar yerine daha küçük gruplarla veya bireysel olarak turizm faaliyetlerine katılma eğiliminin artmasıyla birlikte tüketici tercihleri değişmeye devam etmektedir.

Enerji Arz Güvenliğinde Çözüm Arayışları

52. Paris Anlaşması sonrası iklim değişikliğinin etkilerinin azaltılması amacıyla birçok ülke tarafından uzun vadeli perspektifle net sıfır emisyon hedefleri belirlenmiştir. Küresel sera gazı emisyonlarının yaklaşık dörtte üçünün enerji kaynaklı olduğu göz önünde bulundurulduğunda bu alanda yaşanacak dönüşüm hedeflere ulaşmada belirleyici olacaktır.

53. Enerjide dönüşümün temelinde fosil kaynakların yerini yenilenebilir kaynaklara bırakması bulunmaktadır. Yenilenebilir kaynakların 2025 yılında kömürü geride bırakarak küresel elektrik üretimini karşılamadaki en büyük kaynak olacağı tahmin edilmektedir. Diğer taraftan kesintili bir yapıya sahip olan yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte şebeke esnekliğinin artırılması kritik önem arz etmekte, bu kapsamda enerji depolama sistemleri ön plana çıkmaktadır.

54. Enerji dönüşüm sürecinde verimliliğin önemi, Rusya-Ukrayna savaşıyla birlikte daha da artmıştır. Enerji verimliliğine odaklanmanın; enerji talebinin azaltılması, maliyet etkinliği, arz güvenliği ve iklim hedeflerine yönelik yüksek bir potansiyele sahip olduğu görülmektedir.

55. Nükleer enerji yatırımlarına yönelimler yeniden artma eğilimindedir. Yenilenebilir enerji kaynaklarını nükleer enerjiyle destekleme politikası kapsamında pek çok ülke hâlihazırda var olan santrallerini yeniden aktifleştirme ve yenilerini inşa etme yönünde kararlar almaktadır. Bu çerçevede, mikro, küçük ve yeni nesil reaktörlerin geliştirilmesi öne çıkmaktadır.

56. Hidrojen teknolojileri enerji dönüşümünde bir diğer önemli unsur olarak öne çıkmaya başlamıştır. Günümüzde büyük çoğunlukla fosil kaynaklardan elde edilen hidrojen kullanımının ulaşım, ısı ihtiyacı ve elektrik üretimi gibi çeşitli alanlarda yaygınlaşacağı ve özellikle net sıfır emisyon hedefleri çerçevesinde yeşil hidrojen üretiminin daha önemli hale geleceği öngörülmektedir.

Gıda Güvenliği ve Suyun Etkin Kullanımı

57. Covid-19 küresel salgını, kuraklık başta olmak üzere sıklığı artan aşırı hava olayları ve

Rusya-Ukrayna savaşı tarımsal girdi ve ürün fiyatlarında yüksek artışlara, arz kesintilerine ve gıda güvenliği konusunda ciddi sorunlara neden olmuş, küresel düzeyde tedbir alınması ihtiyacını artırmıştır.

58. Birleşmiş Milletler (BM)'in 2030 yılına kadar dünyada gıda kıtlığını, açlığı ve yetersiz beslenmeyi tüm biçimleriyle sona erdirmeye hedefinden giderek uzaklaşmaktadır. Küresel düzeyde açlıktan etkilenen insan sayısı, Covid-19 küresel salgınından sonra daha da artmıştır. Nüfus artışının yanında başta iklim değişikliği olmak üzere tarımsal üretimi olumsuz etkileyen gelişmelerin devam etmesi durumunda açlığın daha geniş kitleleri etkileme riski artmaktadır.

59. İklim değişikliğine yönelik uluslararası düzeyde alınan tedbirler ile su, gübre ve zirai ilaç kullanımında tasarruf sağlayarak sera gazı salımını azaltan ve verimliliği artıran modern tarım teknolojilerinin geliştirilmesinin yanı sıra topraksız tarım ve kent tarımı gibi yeni nesil uygulamalar gıda güvenliğinin tesisi yönünde önemli katkılar sağlayabilecektir.

60. Dünya nüfusunun üçte biri su stresi olan kurak ve yarı kurak iklim bölgelerinde yaşamaktadır. Gıda güvenliği, enerji arzı, ekosistemlerin su gereksinimi dikkate alındığında su miktarı ve kalitesinin yeterli olması sürdürülebilir kalkınma ve refah için son derece önemlidir. Dünyanın toplam su varlığının yüzde 1,2'sinden az olan erişilebilir tatlı su kaynakları kirlilik, kuraklık, iklim değişikliği, hızlı nüfus artışı, su kayıpları, sürdürülebilir olmayan aşırı kullanımlar gibi sorunlarla karşı karşıya kalmaktadır. Ayrıca taşkın ve sel gibi afetlere bağlı olarak kullanılmış suyun yeterince arıtılmadan alıcı ortama bırakılması gibi durumlar su döngüsüne olumsuz etki etmektedir. Bu du-

rum dünya üzerinde milyonlarca insanın temiz suya erişimini engelleyerek veya güçleştirerek çok boyutlu sorunları derinleştirebilecektir.

Demografik Yapıdaki Değişim ve Artan İnsan Hareketliliği

61. 2022 yılı sonu itibarıyla 8 milyara ulaşan küresel nüfusun, BM tarafından yapılan son tahminlere göre 2030 yılında yaklaşık 8,5 milyara, 2050 yılında 9,7 milyara ve 2100 yılında 10,4 milyara çıkacağı öngörülmektedir. Dünya nüfusu artmaya devam etmekle birlikte azalan doğurganlık nedeniyle nüfus artış hızı yavaşlamakta, küresel olarak doğumda yaşam beklentisi yükselmekte, yaşlı nüfusun payı artmaktadır.

62. Refahın artması, tıp ve teknoloji alanındaki gelişmeler, sağlık hizmetlerindeki iyileşmeler ve kentleşmeye bağlı olarak dünya genelinde yaşlanma kaynaklı demografik dönüşüm farklılaşarak hızlanmaktadır. Nüfusun yaşlanması ve ortanca yaşın yükselmesi, bazı ülkeler için dış göçün demografik yapı üzerindeki önemini artırmaktadır.

63. Yaşlı bağımlılık oranı nüfusun yaşlanmasıyla birlikte 1990 yılından bu yana küresel olarak artış göstermektedir. Dünyada ortalama olarak 2019 yılında çalışma çağındaki her 100 kişiye karşılık 16 yaşlı bulunurken 2050 yılında bu sayının 28'e ulaşacağı tahmin edilmektedir. Ülkelerin demografik yapılarındaki bu değişimlerin işgücü piyasaları, sosyal güvenlik sistemleri, kamu maliyesi, kamu hizmetleri ve finansmanı üzerinde daha fazla yük oluşturmaya devam etmesi beklenmektedir.

64. Demografik değişim sürecinde geleneksel aile bağları zayıflamakta, nesiller arası etkileşim azalarak yaşlı yalnızlığı artmaktadır. Bu

durum aynı zamanda yaşlı ve palyatif bakım hizmetlerine olan ihtiyacı artırmakta, kamuya ilave maliyet oluşturmaktadır.

65. Gelişmiş ülkelerdeki nüfusun yaşlanması ve doğurganlığın azalmasıyla ortaya çıkan yüksek ve düşük nitelikli işgücü ihtiyacına bağlı olarak insan hareketliliği ivme kazanmaktadır. Nitelikli işçi, yatırımcı ve uluslararası öğrenci göçünü kolaylaştırma eğilimi görülmekte olup düzenli göçü teşvik eden politikalar çeşitlenerek artmaktadır.

66. Diğer yandan savaş, iklim değişikliği, bölgesel istikrarsızlık, gelir dağılımındaki bozulma ve daha iyi yaşam koşullarına erişme isteği gibi nedenlerle artan düzensiz göç, ülkelerin iç siyasetini, ulusal güvenlik politikalarını, bölgesel ve devletlerarası ilişkileri giderek daha fazla etkilemektedir. Göçmenlerin buldukları ülkede hak ve aidiyet arayışları tartışmalara ve gerginliklere yol açmakta, göçün ulusal güvenliğinin yanı sıra iktisadi, sosyal ve kültürel yapıya tehdit oluşturduğu algısı artmaktadır. Düzensiz göçle mücadelede sınır kontrolleri ile sınır yönetimi ve güvenliği daha önemli hale gelmektedir.

İşgücü Piyasasında Ekonomik ve Sosyal Dönüşüm

67. Dijital ve yeşil dönüşümün etkisiyle günümüzün işlerinde, demografi ve göç boyutlarıyla emek arzında, işin niteliğindeki değişimlerin etkisiyle istihdam ilişkilerinde, gelirin bölüşümü ve güvencesiyle ilgili sosyal mutabakat alanlarında küresel ölçekte dönüşümler yaşanmakta, geleceğin işlerine yönelik tasarımlar çeşitlenmektedir.

68. Teknolojiye dayalı karmaşılaşan üretim yapısı, nitelikli işgücü talebini artırmakta ve

otomasyona bağlı olan işlerde orta ve düşük nitelikli emek talebini azaltmaktadır. Bu süreç işgücü piyasasında beceri ve fırsat eşitsizliklerini derinleştirirken gelişmiş ülkeler başta olmak üzere istihdamda orta düzey nitelikli işlerin ve ücretlerinin payı gerilemektedir.

69. Meslek tanımları değişmekte, meslekler arası geçişkenlik artmakta ve bu kapsamda mesleğin kendisi değil, beceri ve nitelikler ön plana çıkmaktadır. Covid-19 küresel salgınının etkisi ve dijital teknolojilerdeki gelişmelerle yeni meslekler ortaya çıkmakta; uzaktan, hibrit, kısmi ve geçici süreli çalışma ile platform çalışması gibi yeni nesil esnek çalışma modelleri yaygınlaşmaktadır.

70. Dijital dönüşüm çerçevesinde büyüyen sektörlere ve firmalara yönelik yeni işlerin gelişim süreci, yeni teknolojilere genç kuşaktan daha uzak olmaları nedeniyle tecrübeli eski kuşakların aleyhine gelişmektedir.

71. Emek arzının önemli bir unsuru haline gelen düşük nitelikli işlerde kontrolsüz göçmen yoğunlaşması, kayıt dışı istihdam başta olmak üzere iş koşullarının kötüleşmesine ve ücretler üzerinde aşağı yönlü baskı oluşmasına neden olmaktadır.

72. İşgücü piyasasında eşitsizlikler belirginleşmekte ve reel ücretler dünyanın birçok yerinde verimlilik artışlarının gerisinde kalmaktadır. Aynı zamanda işletme gelirleri işgücü maliyetlerinden daha fazla artmakta ve işgücünün gelirden aldığı pay azalmaktadır. Küresel salgın sonrası dönemde ülkelerin uyguladığı mali destek programları sınırlı bir iyileşme sağlasa da düşük kazançlı işlerde çalışanların satın alma güçleri gerileme eğilimindedir.

73. Günümüzde iklim değişikliği ve çevresel bozulma, ekonomik büyüme ve istihdam açığı

sından önemli tehditler olarak görülürken yeşil dönüşümle birlikte bu risklerin adil geçiş programlarıyla uygun bir biçimde yönetilmesi halinde, mevcut çalışanlar güvence altına alınırken yeni işlerin oluşması beklenmektedir.

Gelir Dağılımında Bozulma ve Artan Eşitsizlikler

74. Dünya genelinde ekonomik büyüme süreçleri, teknolojik değişimler, küreselleşme ve sosyoekonomik politika tercihlerinin karmaşık etkileşimi sonucu gelir ve servet eşitsizliği artış göstermektedir. Diğer taraftan ABD, Rusya ve Hindistan'da gelir ve servet eşitsizliğinde yüksek artışlar yaşanırken Avrupa ülkeleri ve Çin'de nispeten daha düşük artışlar olduğu görülmektedir.

75. Gelişmiş ülkeler başta olmak üzere ülkelerin borçluluk oranlarının artması, sıkı maliye politikalarına bağlı olarak kamunun eşitsizlikle mücadeleye yönelik politika geliştirme yeteneğini zayıflatmakta ve ekonomik büyümeden üst gelir gruplarının daha fazla pay almasına neden olmakta, düşük ve orta gelirli kesimleri ise olumsuz etkilemektedir.

76. Gelir dağılımının iyileştirilmesi açısından emlak vergisi başta olmak üzere artan oranlı servet vergilendirmesi ve dijital vergilendirme gibi yeni gelir kaynaklarının çoğaltılması politika seçenekleri olarak daha fazla öne çıkmaktadır. Ayrıca, küresel işbirliklerinin artırılarak çok uluslu şirket kârları üzerinden asgari vergi alınması, en üst gelir grubu için sınır ötesi vergi veya küresel karbon vergisi gibi uygulamalar gündeme gelmektedir.

77. Covid-19 küresel salgını, iklim krizi, gıda ve enerji fiyatlarındaki artış ve artan bölgesel güvenlik sorunları küresel düzeyde yoksulluk

oranının yükselmesine neden olmuştur. Temel gelir uygulamaları küresel düzlemde işgücü piyasalarında teknolojik gelişme ile değişen çalışma biçimleri, servet ve gelir dağılımındaki bozulma ve diğer sosyoekonomik istikrarsızlıklar nedeniyle iş ve gelir güvencesizliğindeki artışa karşı bir çözüm olarak daha fazla gündeme gelmektedir. Son dönemde birçok gelişmiş ülkede ihtiyaçtan bağımsız olarak herkesin yararlanabildiği standart programlar yerine belirli bir gelir eşliğine ve gelir testine dayalı asgari gelir desteği verilen programlar öne çıkmaktadır.

78. Otomasyonun artması ve teknolojik gelişmeler sonucu emek yoğun sektörlerin yerini giderek sermaye yoğun sektörler bırakması işgücü talebini azaltarak ücretler üzerinde aşağı yönlü baskı oluşturmakta ve gelir dağılımını olumsuz etkilemektedir.

79. Sağlık, eğitim ve barınma gibi temel hizmetlere yönelik fiyatlar enflasyondan fazla artarken orta sınıfın gelir artışı geride kalmaktadır. Özellikle, bir yandan yaşlanmanın ve yeni tıbbi teknolojilerin etkisiyle sağlık hizmetlerinin maliyeti artarken diğer yandan eğitim konusundaki rekabet eğitime yönelik harcamaları ve eğitim hizmetlerinin maliyetini daha da artırmaktadır. Aynı zamanda, daha fazla iş imkânıyla nüfusun yoğunlaştığı kentlerde barınma maliyetleri yükselmektedir. Bu durum, orta sınıfın görece alım gücünü daha da sınırlamaktadır.

Eğitim Yaklaşımlarının Değişmesi

80. Uluslararası ölçekte okul öncesinden itibaren eğitimin her kademesinde kaliteli eğitime eşit erişim ve beceri eğitiminin gerekliliği ön plana çıkmaktadır. Bir taraftan uluslararası kuruluşların eğitim alanındaki faaliyetleri artar-

ken diğer taraftan eğitim politikalarının milli değerler temelinde yeniden yapılanması anlayışı güçlenmektedir.

81. Eğitim sistemlerinde yapay zekâ, artırılmış gerçeklik, nesnelerin interneti gibi bilgi ve iletişim teknolojileri (BİT)'nin kullanımı önem kazanmakta, BİT aracılığıyla daha geniş öğrenci kitlelerine eğitim hizmeti sunma imkânı artmaktadır. Bununla birlikte, eğitimde BİT kullanımının öğretmenlerin üretkenliğini ve akademik başarıyı artırdığını ve maliyet etkinliği sağladığını gösteren kanıtların sınırlı olduğu görülmektedir.

82. Ekonomik daralma ve küresel salgın nedeniyle istihdam piyasasına daha hızlı geçişe yönelik talep artmış, bu kapsamda çıraklık eğitimi ve mesleki yükseköğretim önem kazanmıştır. Mesleki ve teknik eğitimde dijital, analitik ve sosyal becerilerin ağırlığı artmış, hayat boyu öğrenme kapsamında yetişkinlerin mesleki becerilerinin güncellenmesi ihtiyacı belirginleşmiştir.

83. Eğitim alanında giderek yaygınlaşan yapay zekâ teknolojisinin kullanımı, önemli fırsatlar sunarken aynı zamanda etik sorunlarının yanı sıra güvenlik ve bağımlılık ile öğrenmeyi engelleme gibi sorunlara da yol açmaktadır.

Dijitalleşen ve Şoklara Dirençli Sağlık Hizmetleri

84. Covid-19 küresel salgını nedeniyle dünya genelinde yaklaşık yedi milyon kişi hayatını kaybetmiş, salgının olumsuz etkileri toplumun kırılgan kesimleri üzerinde daha belirgin şekilde hissedilmiştir. Salgın sağlık alanındaki tüm gelişmelere rağmen bulaşıcı hastalıkların hala ciddi bir sorun olabileceğini göstermiş, sağlık sistemlerinin ani sağlık şoklarına ve acil

durumlara hazırlıklı olmasının önemini ortaya koymuştur.

85. Başta gelişmiş ülkeler olmak üzere ülkelerin sağlık altyapısı hastane ve hekim odaklı yapının yanı sıra, hizmeti alan kişiler ve onların tercihlerine dayanan, dijital sağlık uygulamalarının kullanılmasına imkân sağlamaktadır. Bunun bir parçası olarak uzaktan sağlık hizmetlerinin ve giyilebilir teknolojilerin kitlesel kullanımının yaygınlaşması beklenmektedir.

86. Genetik bilimindeki ilerlemeler sayesinde biyoteknolojik ürün ve bireyselleştirilmiş ilaçların kullanımının yaygınlaşması öngörülmekte, görece pahalı olacak bu tedavilere erişim ve tedavinin finansmanı konularının önemi artmaktadır.

87. Nüfusun yaşlanması, sağlık teknolojilerindeki ilerlemeler, niteliği ve kapsamı genişleyen sağlık hizmetleri ile bulaşıcı olmayan ve kronik hastalıkların toplam hastalık yükü içerisindeki oranının yükselmesi dünya genelinde sağlık sistemleri üzerinde mali sürdürülebilirlik baskısının artmasına neden olmaktadır. Bunun sonucunda, önümüzdeki dönemde ülkelerin sağlık harcamalarının milli gelir içerisindeki payının artması beklenmektedir.

88. Sağlıklı yaşam tarzlarının benimsenmesi çerçevesinde, dengesiz beslenme, fiziksel aktivite eksikliği, tütün ve uyuşturucu madde kullanımı gibi yaygın risk faktörlerine bağlı bulaşıcı olmayan hastalıklarla mücadele önemli bir gündem maddesi olarak yerini koruyacaktır.

Sürdürülebilir Şehirler ve Mega Kentler

89. 1950 yılında 10 milyonun üzerinde nüfusu olan şehir sayısı sadece iki iken, 2025-2030 döneminde dünya genelinde yaklaşık 630 mil-

yon kişinin 40 mega kentte yaşaması beklenmektedir. 2050 yılı itibarıyla dünya nüfusunun üçte ikisinin kentsel alanda yaşayacağı öngörülmektedir.

90. Dünyadaki toplam arazinin yüzde 2'sini kaplayan kentlerde küresel hasılanın yaklaşık yüzde 80'i üretilmektedir. Küresel enerji tüketiminin yüzde 78'i, sera gazı emisyonunun ve atıkların yüzde 60'ından fazlası kent kaynaklıdır.

91. Küresel düzeyde akıllı, sürdürülebilir, iklim dostu, sakin ve dirençli kentler gibi yaklaşımlar önemini korumaktadır. Kentlerin sağlıklı, yaşam kalitesi yüksek ve doğayla uyumlu büyümesini hedefleyen bu yaklaşımlar doğrultusunda, karbon ayak izinin düşürülmesi için otomobil bağımlılığının azaltılması ile toplu taşımanın ve yürümenin teşvik edilmesine çalışılmakta, geleneksel ve modern şehir planlama ilkeleri sürdürülebilirlik yaklaşımıyla birleştirilmektedir.

92. Yenilenebilir enerji yatırımları, kent tarımı, girişimcilik yatırımları, çocuk dostu kent uygulamaları, döngüsel ekonomi, entegre atık yönetimi, emisyon azaltımında yeşil ve dijital dönüşüm gibi konular şehirleşme alanında ön plana çıkmaktadır. Bu konularda yerel yönetimlerin kapasitelerinin geliştirilmesi önem kazanmaktadır.

Afet Risk Yönetiminde Etkinlik

93. Geçtiğimiz 20 yılda küresel düzeyde afet olaylarının sayısı, sıklığı ve yol açtığı zararların; hızlı ve plansız kentleşme, kentlerdeki nüfus yoğunluğu, çevresel bozulmalar ve iklim değişikliğinin de etkisiyle arttığı görülmektedir. Yaşanan afetler can kayıplarına, yaralanmalara ve maddi hasarlara neden olmaktadır. Bunun

yanı sıra afetler üretimin durması, yatırım ihtiyacının artması, bütçe dengesinin bozulması, ekonomik büyümenin yavaşlaması, refahın azalması gibi sonuçlar doğurarak kalkınma süreçlerini sekteye uğratmaktadır.

94. Kalkınmanın sürdürülebilir olması için afet risklerinin anlaşılması, risk azaltıcı tedbirlerin alınması, çoklu tehlikelere karşı hazırlık kapasitesinin artırılması ve kırılganlıkların azaltılması önem taşımaktadır. Afet farkındalığının artırılması, imar planlarında çoklu afet tehlikelerinin dikkate alınması, binalar ile kritik alt ve üstyapıların dayanıklılığının artırılması, erken uyarı ve tahmin sistemleri ile afet sigortalarının yaygınlaştırılması risk azaltmaya yönelik tedbirler olarak öne çıkmaktadır.

95. 2015 yılında BM öncülüğünde kabul edilen Afet Riskini Azaltma için Sendai Çerçeve Belgesi afetlere karşı dirençli toplumların oluşturulması ve afet risklerinin azaltılmasına yönelik hedef ve öncelikleri belirlemekte ve küresel düzeyde afet risk azaltma politikalarına yön vermektedir.

Hızlı Sosyokültürel Değişimler

96. Küreselleşme kültür açısından hem yerel hem de evrensel boyutların birlikte güçlendiği bir ortam meydana getirmektedir. Yeni medya araçlarının gelişimi ve dünya hakkında artan farkındalık hali bir yandan hâkim kültür lehine bir benzeşme ve yakınlaşmayı beraberinde getirirken diğer yandan milli kültür endüstrilerinin kendini dünya ölçeğinde ifade edebilmesine, kendine özgülük ve farklılaşmaya yönelik talebin artmasına yol açmaktadır.

97. Kültür ekonomisi; milli gelire, istihdama ve ticarete yaptığı katkıların yanı sıra toplumsal bütünlük, sosyal iççerme, kültürel çeşitlilik ve

beşeri sermayeye yaptığı katkılar nedeniyle diğer ekonomik alanlardan ayrışmakta, ulusal ve uluslararası gündemdeki yerini sağlamlaştırmaktadır. Dijitalleşme, kültür ekonomisinde tasarımdan tüketime tüm aşamalar için fırsatların yanı sıra tehdit ve fırsat eşitsizliklerini de beraberinde getirmektedir.

98. Covid-19 küresel salgın süreci kültür ekonomisine hizmet eden sektörleri olumsuz etkilemiş, iptaller ve kapanmalar nedeniyle sektör temel büyüklükler itibarıyla önemli ölçüde gerilemiştir. Bunun yanında orta vadede salgının sebep olduğu genel ekonomik daralmanın sektöre yönelik devlet yardımlarını, yatırımları, bağış ve sponsorlukları ve genel talebi azaltarak sorunları daha da derinleştirebileceği değerlendirilmektedir.

Ailenin Korunması ve Güçlendirilmesinin Artan Önemi

99. Artan yaşam maliyetleri, tekrarlanan ekonomik krizler ve afetler, iletişim teknolojilerindeki gelişmeler, şehirleşme sorunları, aile kurumunu hedef alan tehditler ve artan bireyselleşme aile birliği, refahı ve yapısı üzerinde olumsuz etkilere neden olmaktadır. Bu gelişmelere karşı milletlerin temel yapı taşı olan ailenin korunmasına ilişkin devletlerin sorumlulukları artmaktadır.

100. Dünya genelinde tektipleştirme ve cinsiyetsizleştirme akımları medya platformları ve sivil toplum kuruluşlarını kullanarak bireysel özgürlükler adı altında dayatmacı bir anlayışla aile kurumu ve toplum değerleri üzerinde tehdit oluşturmakta, başta çocuklar ve gençler olmak üzere aile bireylerinin korunması ihtiyacı artmaktadır.

101. İletişim teknolojilerinin daha yaygın kullanımı, aile bireylerinin internet üzerinden

haberleşme imkânlarını yaygınlaştırmakta ve uzaktan çalışma imkânlarının artması gibi etkenlerle aile fertlerine daha çok vakit ayırbilmeyi mümkün hale getirmektedir. Diğer taraftan iş ortamına sürekli erişebilme iş ve aile yaşamı dengesini koruma sorunlarına, çevrimiçi platformlar ve sosyal ağların yoğun kullanımı aile üyeleri arasındaki etkileşimlerin azalmasına ve aile bağlarının zayıflamasına neden olmaktadır.

102. Uygun fiyatlı ve güvenilir barınma olanaklarına, çocuk ve gençler için spor, kütüphane gibi gelişimlerini sağlayacak mekânlara ve yeşil alanlara erişimin zorlaşması aileyi etkileyen önemli şehirleşme sorunları olarak ortaya çıkmaktadır. İnsan hareketliliğinin artması, göçler ve şehirlerin büyümesi toplumsal yaşam katılımı zorlaştırmakta, ailenin ulaşım, sağlık ve güvenlik ihtiyaçlarını öne çıkarmaktadır.

103. Yaşam süresinin uzaması, daha uzun vakit geçirmeyi mümkün hale getirmesine rağmen küçük aileler daha yaygın hale gelmekte, farklı kuşakların birlikte yaşadığı geniş aile sayısı azalma eğilimi göstermektedir. Bu durum nesiller arası tecrübe, duygu, değer ve kültür aktarımını sekteye uğratmakta, akrabalık bağını zayıflatarak insanı yalnızlaştırmaktadır. Aile kurumunun zayıflaması aynı zamanda bireylerin yaşadığı topluma olan aidiyetlerini azaltarak toplumların millet olma vasfını aşındırmaktadır.

Düzenleyici, Denetleyici ve Güvenilir Kamu Yönetimi

104. Kamu politikalarının meşruiyetinin ve etkinliğinin artırılması, toplumsal uyum ve istikrarı sağlamak amacıyla vatandaşların kamu yönetimine azalma eğiliminde olan güveninin yeniden tesis edilmesine yönelik arayışlar güçlenmektedir.

105. Küresel düzeyde yaşanan finansal krizler, salgınlar, iklim değişikliği ve çevre sorunları, teknolojideki hızlı gelişmeler ve dijital dönüşümün yıkıcı etkileri devletlerin düzenleyici ve denetleyici rolünün önemini giderek artırmaktadır.

106. Büyük miktarda verinin toplanması, depolanması ve işlenmesini sağlayan teknolojik gelişmeler ve dijitalleşme süreci; veri uygulamalarının güvenli, güvenilir ve etik bir şekilde yönetilmesini gerektirmekte, kişisel veri güvenliği ve mahremiyeti, siber güvenlik, yapay zekâ, dijital rekabet ve dijital etik gibi konularda kapsamlı ve yenilikçi kamu politikalarının geliştirilmesi ve yasal düzenlemelerin yapılması ihtiyacını doğurmaktadır.

107. Yanıltıcı, yanlış veya eksik bilgi, özellikle sosyal medya ve dijital platformlar aracılığıyla hızlı ve kolay bir biçimde yayılmakta, demokratik süreçlerin sağlıklı işlenmesini, ekonomik istikrarı, kamu sağlığı ve güvenliğini, toplumun huzur ve refahını olumsuz etkileyerek ulusal ve küresel düzeyde bir tehdit oluşturabilmektedir. Yanıltıcı, yanlış veya eksik bilgiyle mücadelede, devletlerin etkili bir yasal ve düzenleyici çerçeve oluşturmasının yanı sıra uluslararası düzeyde işbirliği ve koordinasyonun sağlanması ihtiyacı da giderek artmaktadır.

108. Uluslararası ölçekte kamu yönetimindeki gelişme ve eğilimler de dikkate alındığında, dijital dönüşümü kurumsal yapısı ve personel rejimiyle içselleştirmiş, e-devlet omurga alt-yapısını sosyoekonomik gelişmenin merkezine konumlandırmış ve paydaşlarıyla işbirliği içerisinde süreci yürüten kamunun hizmet sunumunun dijitalleşmesi eğilimi söz konusudur.

109. e-Devlet çalışmaları çeyrek asra yakın bir süredir ülkelerin ve uluslararası kuruluşların

gündeminde olup zaman içerisinde öncelikler güncellenmektedir. Günümüzde uluslararası toplumun e-devlet yaklaşımı "bilgi ve iletişim teknolojilerinin kamu hizmet sunumunda etkin şekilde kullanımı" olarak tarif edilen başlangıç çerçevesinden kullanıcı deneyimi ve katılımının öncelikler arasına dâhil edildiği bir anlayışa doğru genişlemiştir.

Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi

110. Kalkınmanın sosyal, ekonomik ve çevresel boyutlarına dengeli şekilde odaklanan, ülkeler arasında ve ülke içinde eşitliğe ve adalete vurgu yapan ve "kimseyi geride bırakmamak" ilkesini benimseyen Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA), tüm ülkelerin kalkınma gündemlerinde belirleyici rol üstlenmiştir. Ancak Covid-19 küresel salgını, birbirini izleyen jeopolitik gerilimler, afetler, mülteci krizleri, ekonomik dalgalanmalar, yeterli finansmanın oluşturulmaması gibi küresel zorluklar amaçların arzu edilen düzeyde gerçekleştirilmesine imkân sağlamamıştır.

111. Uluslararası toplumda SKA'lara ulaşılmasına yönelik çabalara yeni bir ivme kazandırılmaya çalışılmakta ve ülkelerin uygulama taahhütlerini güçlendirmeleri beklenmektedir. Kimsenin geride bırakılmaması ilkesi doğrultusunda yeterli ve iyi yönlendirilmiş finansmanın sağlanması, ulusal düzeyde uygulamanın genişletilmesi ve her düzeyde politika tutarlılığının oluşturulması, kurumların güçlendirilmesi ve uluslararası işbirliklerinin artırılması öncelikli başlıklar olarak öne çıkmaktadır.

Küresel Gelişmelerin Türkiye Etkileşimi

112. Küresel belirsizlikler, jeopolitik gerilimler, iklim değişikliği ve afet kaynaklı riskler ve ticari korumacılık eğilimleri karşısında ulus-

lararası işbirliği ve etkin politika koordinasyonuna duyulan ihtiyaç giderek artmaktadır. Ülkemizin kalkınma dinamiklerine sağlıklı ve sürdürülebilir bir çerçeve oluşturmak üzere küresel salgın sonrasında artan jeopolitik gerginliklerin sürdüğü bu dönemde uluslararası düzeyde politika oluşturulmasında gözlenen aksaklıklara yönelik diplomasi kanallarını etkin kullanarak riskleri fırsata çevirebilmesi önem taşımaktadır. Türkiye, daha adil bir uluslararası düzen arayışı çerçevesinde bölgesinde ve dünyada barışın ve istikrarın güç kazanması, paylaşılan refahın artırılması ile artan eşitsizliklerle mücadele için destekleyici ve öncü bir şekilde uluslararası kurumlarda reform yapılması ve politika oluşturulmasında yapıcı bir rol üstlenmektedir.

113. Dünya genelinde bir taraftan korumacılık eğilimi artarken diğer taraftan uluslararası kuruluşların öncülüğünde kuralılık yaklaşımı öne çıkarılmaktadır. Bu yöndeki küresel ve bölgesel gelişmelere hızlı ve etkin tepkiler verecek çözüm süreçlerinde aktif rol alacak şekilde kurumsal kapasitenin daha da güçlendirilmesi, ülkemizi uluslararası düzeyde daha avantajlı konuma taşıyacaktır.

114. Küresel risklere karşı dayanıklılığın artırılması, kendine yeterliliğin desteklenmesi, stratejik bakış açısıyla öncelikli sektörler için uzun vadeli politikaların geliştirilmesi ve etkin bir şekilde uygulanmasına devam edilmesi önem taşımaktadır.

115. Başlıca ticaret koridorlarında transit ülke konumunda olan ve AB ile yakın ekonomik ve ticari ilişkilere sahip olan ülkemizin, özellikle küresel değer zincirlerinin yeniden yapılandırıldığı salgın sonrası dönemde, yeşil ve dijital dönüşüm sürecinin ortaya çıkardığı yeni fırsatlardan azami ölçüde yararlanması ve olası riskleri yönetmesi önem arz etmektedir.

116. Avrupa Yeşil Mutabakatıyla küresel düzeyde hız kazanan yeşil dönüşüm sürecinde ülkemiz açısından sektörel kapasite geliştirme, finansman destekleri ve karbon fiyatlandırma mekanizmasına yönelik alanlarda uluslararası düzenlemelere uyum ihtiyacı doğmuştur. Türkiye 2021 yılında taraf olduğu Paris Anlaşması sonrasında 2053 net sıfır emisyon hedefini ortaya koymuş, 2022 yılında güncellenmiş Ulusal Katkı Beyanını BM'ye sunmuştur.

117. Uluslararası düzeyde ivme kazanan yeşil dönüşüm süreci, yeşil teknolojilerin henüz yeterli seviyede gelişmediği Türkiye gibi gelişmekte olan ve az gelişmiş ülkelerin ticaret ve üretimleri üzerinde etkili olmaya başlamıştır. AB'nin öncülüğünde uluslararası ticarete yeşil dönüşüme yönelik getirilen kural ve standartlara uyum ihtiyacı, üretim ve istihdam yapımız üzerinde rekabet baskısı oluştururken sürdürülebilir üretim biçimleri ve yeşil işler bağlamında ülkemize yeni fırsatlar sunmaktadır.

118. Yeşil ve dijital dönüşümü destekleyecek şekilde yeni finansman ve teşvik modellerinin kurgulanması, bilim ve araştırma altyapılarının güçlendirilmesi, temel bilimler ve mühendislik alanlarında mezun sayısının artırılması, sosyal ve dijital becerilerin geliştirilmesi ve daha etkin uygulama, izleme-değerlendirme ve koordinasyon sistemlerinin oluşturulması gibi politikalar ülkemiz açısından önem kazanmaktadır.

119. Son dönemde uluslararası finans piyasalarında sürdürülebilir ve yeşil temalı finansal ürünlerin oluşturulmasına yönelik faaliyetler ön plana çıkmakla birlikte, ülkemizde özellikle yeşil dönüşümün finansmanına yönelik mevzuat altyapısı, taksonomi, ölçüm, doğrulama ve raporlama ile risk yönetimi ve veri üretimi konusundaki çalışmaların hız kazanması, yeşil dönüşüme yönelik uluslararası finans kaynak-

larının Türkiye ekonomisine yönelmesi açısından önem arz etmektedir.

120. Türkiye'nin sürdürülebilir kalkınma çabaları kapsamında başlattığı Sıfır Atık Projesi küresel bir harekete dönüşmüş, BM Genel Kurulunda 2022 yılının Aralık ayında "sıfır atık" kararı kabul edilerek 30 Mart günü Uluslararası Sıfır Atık Günü olarak ilan edilmiştir. Bu karar, üye devletlerin yanı sıra BM ile diğer uluslararası ve bölgesel örgütleri sıfır atık girişimleri konusunda teşvik etmektedir.

121. Başta AB olmak üzere uluslararası alanda uygulamaya konulan dijital ekonomi düzenlemeleri ülkemizde bir taraftan uyum ihtiyacını ortaya koyarken diğer taraftan dijitalleşme sürecinin hızlanması için fırsatlar sunmaktadır.

122. Üretim süreçlerinde yapay zekâ ve büyük veri kullanımı, dijital ikizler, üç boyutlu yazıcılar, nesnelerin interneti uygulamaları, makine öğrenmesi ve robotik gibi yeni dijital teknolojiler rekabetin zorunlu unsurları haline gelmektedir. Yeni dijital teknolojilerin en etkin şekilde geliştirilmesi ve kullanımının yaygınlaştırılarak üretici ve tüketici arasındaki etkileşimin artırılması, başta küçük ve orta büyüklükteki işletme (KOBİ)'ler olmak üzere sanayideki dijital dönüşümün sağlanması ve desteklenmesi önem arz etmektedir.

123. Yeni dijital teknoloji alanlarında yerli ve millilik gözetilerek Ar-Ge ve yenilikçilik kabiliyetlerimizin geliştirilmesi dijital dönüşüm sürecinde rekabet gücümüzün kalıcı şekilde artırılmasına önemli katkı sağlayabilecektir. Bu teknolojilerin stratejik önemi ve hızlı gelişimi dikkate alındığında, Türkiye'nin yerli dijital teknolojilerin gelişimine öncelik vermesi, önümüzdeki dönemde ülkemizin teknoloji ihtalatına bağımlılığının kontrol altına alınması,

teknoloji adaptasyonunun hızlı ve etkin gerçekleştirilmesi ve bu teknolojilerde ihracatçı olmasına katkı sağlayarak kalkınma hedeflerine ulaşabilmesi için itici güç olacaktır. Yeni dijital teknolojilerin gerek ekonomik gerekse sosyal fayda ve risklerinin analiz edilerek etkin kullanımına yönelik bütüncül politikaların geliştirilebilmesi için kamunun yetkinliği artırılarak ekosistemdeki aktörler arasında güçlü bir koordinasyon ve yönlendirici rol oynaması elzem hale gelmiştir.

124. Dijital dönüşüm süreci için gerekli alternatif darbant ve özel genişbant altyapılarının yaygınlaştırılması ve bulut bilişim kaynaklarının kullanımı vasıtasıyla dijital altyapıya erişimin güçlendirilmesi önem arz etmektedir. Ayrıca, haberleşme sektöründe kısa vadede tamamlayıcı, orta ve uzun vadede ikame potansiyeli taşıyan alçak yörünge uydu teknolojisinin yakından izlenerek bu alanda yerleşme imkânlarını da içerecek şekilde politikalar geliştirilmesi öne çıkmaktadır. Kamuda bulut bilişim kullanımı giderek yaygınlaşmakta olup Kamu Bulut Stratejisi ve Eylem Planı ile birlikte kamu kurumları için süreç ve kurallar netleştirilmiş olacaktır. Başta KOBİ'ler olmak üzere işletmelerin bulut bilişim kaynaklarını kullanımının teşvik edilmesi, dijital dönüşüme yönelik desteklerin buna imkân tanıyacak şekilde güncellenmesi, dış ticaret açığı verdiğimiz yazılım, donanım ve altyapı harcamalarında tasarruf ve etkinlik ile kısıtlı insan kaynağının daha etkin kullanımına hizmet edecektir.

125. Yapay zekâ alanındaki hızlı değişim ve dönüşümün diğer sektörlerle olumlu ve olumsuz yansımalarının sistematik olarak takip edilmesi gerekmektedir. Ulusal Yapay Zekâ Stratejisi (2021-2025) bu alandaki çalışmaların önceliklendirilmesine ve hızlandırılmasına zemin hazırlamıştır.

126. Ulusal güvenliğin önemli bir unsuru haline gelen siber güvenliğe ilişkin farkındalık çalışmalarına ağırlık verilmesi, ulusal ölçekte yürütülen projelerde askeri-sivil etkileşiminin artırılması, yerlilik ihtiyacının karşılanması ve bilgi birikimi geçişkenliğinin sağlanması, yapay zekâ ile büyük veri ve siber güvenlik politikalarının bütüncül hale getirilmesi öncelikli bir hal almaktadır.

127. Yerli dijital platformların büyüüp gelişimini mümkün kılacak rekabet ortamının oluşması ve kullanıcıların kişisel verileri üzerindeki haklarını temsil eden veri egemenliği gibi hususlarda, AB dijital düzenlemeleriyle uyum gözetilerek gerekli önlemlerin alınması ihtiyacı bulunmaktadır. Kamu sektörünün en önde gelen veri sağlayıcı olduğu da dikkate alınarak mahremiyeti zedelemeyecek kamu verisi paylaşımı girişimlerinin hayata geçirilmesi yapay zekâ alanında yerli ve milli çözümler için önemli görülmektedir.

128. Başta yeşil ve dijital dönüşüme uyumun sağlanması için öncelikli sektör ve alanlarda nitelikli Ar-Ge insan kaynağının zenginleştirilmesi, özel sektörün bu dönüşüme yönelik organizasyon ve yenilik kabiliyetlerini geliştirilmesi, Ar-Ge ve yeniliğin finansmanına yönelik etkin mekanizmaların ve alternatif finansman kaynaklarının oluşturulması ülkemizin rekabet gücünü artırması açısından kritik önemi haizdir.

129. Toplumsal ihtiyaçlara yönelik çözümler içeren ve kamunun yönlendirici-kolaylaştırıcı rolünün etkin olduğu ürün ve teknoloji platformlarının yaygınlaştırılması, temel araştırmadan ticarileştirmeye kadar teknolojilerin kesintisiz desteklenmesi ve ülkemiz açısından katma değer oluşturulması ön plana çıkmaktadır.

130. Yenilikçi, verimli, sürdürülebilir üretim yöntemleriyle başta emisyon yoğun sektörler olmak üzere imalat sanayiinde yeşil dönüşümün, hizmet sektörleri ağırlıklı olmak üzere dijital dönüşümün hızlandırılması önem arz etmektedir.

131. Dijitalleşme sürecinde Covid-19 küresel salgınının hızlandırdığı elektronik ticaret, platform ekonomileri ve paylaşım ekonomileri gibi hizmet sunum kanallarının çeşitlenmesiyle ülkemizde de geleneksel pazar yerleri, ticaret ağları ve alışveriş biçimlerinin hızlı bir dönüşüm geçirdiği, küresel ölçekte başarılı uygulamaların geliştiği, üretici ve tüketici davranışlarının yeni eğilimlere hızlı uyum sağladığı bir süreç yaşanmaktadır. Bununla birlikte hizmet sunumunun yaşlanan nüfus, yeni neslin istekleri, kişiselleşmiş hizmet beklentileri gibi farklılaşan taleplere cevap verebilecek şekilde güçlendirilmesi önem arz etmektedir.

132. Küresel tedarik zincirlerinin yeniden yapılandırılması sürecinde girdi tedarikinde coğrafi çeşitlilik yaratılması ve yerli alternatiflerin oluşturulması, arz kesinti risklerinin azaltılmasına katkı sağlayacaktır. Diğer taraftan, stratejik konumu ve lojistik tecrübesiyle üretim ve hizmet ağlarında kesintisiz, hızlı, esnek ve kaliteli ürün sunumunun sağlanması ülkemizin başta yakın coğrafya olmak üzere güvenilir tedarikçi olma konumunu güçlendirecektir.

133. Özellikle son 10 yılda artan yatırımlar sonucunda Türkiye'nin enerjide süregelen dışa bağımlılığı azalmakla birlikte halen önemini korumakta, Paris Anlaşması'yla küresel düzeyde hızlanan dönüşümün etkisi ve Rusya-Ukrayna savaşı sebebiyle yaşanan enerji krizi sonrasında enerji arz güvenliği önemli bir politika alanı olarak yeniden öne çıkmaktadır.

134. Ülkemizdeki sera gazı emisyonlarının yaklaşık yüzde 70'inin enerji kaynaklı olduğu dikkate alındığında yeşil hidrojen gibi alternatif temiz enerji teknolojilerinin kullanımı ve enerji verimliliğini artırma ile özellikle elektrik üretimi için yenilenebilir kaynakların yanı sıra nükleer enerjiye yönelik politika ve uygulamaların hızlandırılması, yeşil ve dijital dönüşüm sürecinde rekabet gücümüzün artırılmasının yanı sıra küresel şoklara karşı arz güvenliğine katkı sağlayacaktır.

135. Enerji alanında olduğu gibi gıda alanında da arz güvenliğinin güçlendirilmesinin daha önemli hale geldiği günümüzde iklim değişikliğinin etkilerinin azaltılması çabalarının yanı sıra toprak ve su kaynaklarının sürdürülebilir kullanımı, tarımsal nüfusun yerinde muhafaza edilmesi, tarımda yeni teknoloji, girdi kullanımı ile verimliliğin artırılması ülkemiz açısından öncelik teşkil etmektedir.

136. Küresel gıda güvenliği üzerinde her geçen gün artan endişelere karşın, yürüttüğü aktif diplomasi çerçevesinde Karadeniz Tahıl Koridoru Anlaşması benzeri girişimler sonucunda uluslararası alanda oluşturduğu güvenle küresel fiyat dalgalanmalarının önlenmesi, düşük gelirli ülkelerin gıdaya erişiminin, orta ve yüksek gelirli ülkelerin hammadde temininin devam etmesine yönelik katkılarını sürdürmesi, Türkiye'nin arabulucu rolüyle uluslararası bir aktör olarak önemini perçinlerken ülkemizden beklentileri de artırmaktadır.

137. Türkiye'de nüfus artış hızının yavaşlaması başta olmak üzere küresel düzeydeki demografik değişim sürecine benzer bir eğilim görülmektedir. Doğurganlık hızının 1,62 ile dünya ortalamasının altında seyrettiği ülkemizde yenilenme kapasitesinin altına düşülmüş olmasının etkisiyle nüfus giderek yaşlanmakta,

doğuşta beklenen yaşam süresi uzamakta, yaşlı bağımlılık oranı ve ortalama evlenme yaşı artmaktadır. Kalkınma hızının yavaşlamaması, iktisadi ve sosyal olarak daha dinç ve dirençli bir toplum yapısının korunması için sağlıklı ve dinamik nüfus yapısının sürdürülmesinin önemi artmaktadır.

138. Küresel düzeyde ve bölgesindeki insani müdahale gerektiren gelişmelere kayıtsız kalmayan ve geçmişte olduğu gibi günümüzde de uluslararası ve geçici koruma statüsü altındaki insanlara yardım elini uzatan Türkiye, zorla yerinden edilen kişilerin en fazla sığındığı ülkelerin başında yer almaktadır. Başta AB olmak üzere özellikle gelişmiş ülkeler üzerinde baskı oluşturma potansiyeli yüksek olan küresel düzensiz göç hareketlerinin ülkemizde ortaya çıkardığı yüksek sosyal ve iktisadi maliyetlerin karşılanmasına yönelik uluslararası katkılar sınırlı kalırken Türkiye insani yaklaşım anlamında değerli bir sınav verdiği bu süreçte önemli maliyetler üstlenmiştir. Bu çerçevede küresel düzensiz göçün maliyetlerinin uluslararası işbirliği çerçevesinde daha adil bir biçimde paylaşılması, göç politikalarının ülkemizin kalkınma hedef ve önceliklerine uygun yaklaşımlarla sosyal ve ekonomik hayata daha uyumlu hale getirilmesi ve düzensiz göçle etkin bir biçimde mücadele edilmesi önem arz etmektedir.

139. Türkiye'deki işgücü piyasasında son yıllarda yeni çalışma modelleri ve teknolojik gelişmelerle birlikte önemli değişimler görülmektedir. Salgın döneminde daha yaygın hale gelen uzaktan ve karma çalışma modelleri çalışan verimliliğinin artması, trafik ve ulaşım gibi sorunların azalması, iş-aile-yaşam dengesini sağlaması gibi avantajları nedeniyle özellikle büyük ölçekli firmalar tarafından tercih edilmeye başlanmıştır. Ayrıca serbest çalışma ve dijital platformlar üzerinden iş yapma eğilimi

de güçlenmekte, belirli veya geçici süreli çalış-
ma imkânı sunan sektörlere talep artmaktadır.

140. Pek çok ülkede olduğu gibi Türkiye’de de döngüsel ekonomi, yeşil teknoloji, yenilenebilir enerji, enerji verimliliği, su ve atık yönetimi, geri dönüşüm, sürdürülebilir tarım gibi alanlarda yeni iş imkânları ve yeşil istihdam fırsatları doğmaktadır. Bu bağlamda mühendislik, bilgi teknolojileri, çevre bilimleri gibi alanlarda uzmanlaşmış nitelikli işgücüne olan talep artmaktadır.

141. İkiz dönüşüm çerçevesinde özellikle ye-
tişkin nüfusun düşük eğitim düzeyi dikkate alındığında hayat boyu öğrenmenin önemi artarak devam etmektedir. Benzer şekilde mesleki eğitim ve yükseköğretim başta olmak üzere eğitimin tüm kademelerinde dijital ve yeşil dönüşüme uyumlu müfredatın ve programların güncellenmesi ihtiyacı önemini korumaktadır. Her iki dönüşümün hem eğitimde hem de işgücü piyasasında birlikte ele alınması dönüşüme uyumu kolaylaştıracaktır.

142. Ortalama ücretlerin taban ücretlere yaksınması beceri-verimlilik-ücret dengesini bozarak orta ve uzun vadede eğitim ve becerinin öneminin azalması ile işgücü piyasasında arz talep dengesinin bozulması gibi olumsuz sonuçlara sebep olma eğilimi göstermektedir. Bu durum çalışma modellerinin dönüşümünde beceri-verimlilik-ücret dengesinin dikkate alınmasını daha fazla gerekli kılmaktadır.

143. Doğurganlığın azalması ve yaşlanma olguları işgücü piyasalarında demografik fırsat penceresinden daha fazla faydalanılmasını sınırlamakta, ülkemizin kalkınma potansiyeli ve uzun dönemli refahı üzerinde baskı oluşturmaktadır. Bu çerçevede, kadınların işgücüne katılımı, kayıt dışılık ve eğitim düzeylerinde

sağlanan ilerlemenin önümüzdeki dönemde de sürdürülmesi önemini korumaktadır. Ayrıca mesleki ve teknik eğitim ile yükseköğretim süreçlerinin işgücü piyasalarının ihtiyaçlarına uygun şekilde özel sektörle işbirliği içerisinde güncellenmesi önemli bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır.

144. Artan refah ve değişen çalışma algısına da bağlı olarak işgücü piyasasının farklı vasıflardaki ihtiyaçlarının yurtiçinden karşılanması güçleşirken göç ve istihdam politikalarının dengeli bir şekilde uyumlaştırılması bu güçlüğü aşılmasında kolaylık sağlayabilecektir.

145. Küresel finans krizinden sonra dünya genelinde süregelen düşük büyüme performansı, üretim üzerinde yükselen maliyet baskısı, küresel enflasyon, artan jeopolitik riskler ve makroekonomik gelişmeler Türkiye’de işgücü piyasasını olumsuz etkilemiş, ücret gelirlerinin gayrisafi katma değer içerisindeki payının gerilemesine ve gelir dağılımının kötüleşmesine neden olmuştur.

146. Türkiye’nin küresel değer zincirlerine katılımındaki artış, sermaye ve teknolojiye erişimi kolaylaştırmış, üretkenliği ve büyümeyi artırarak yaşam standartlarının yükselmesini sağlamış ve yoksulluğun azaltılmasında önemli rol oynamıştır.

147. Covid-19 küresel salgını, artan afetler ve fiyat artışlarına bağlı olarak yaşanan ekonomik şokların özellikle yoksul kesim üzerindeki etkisinin hafifletilmesi amacıyla başlatılan yeni gelir desteği programlarının yanı sıra sosyal yardım programlarının etkinliğinin ve doğrudan vergilerin payının artırılması gelir dağılımının iyileşmesine katkı sağlayacaktır.

148. Ortalama eğitim süresinin 9,2 yıla, eğitimde kalma beklentisinin 18,3 yıla yükseldiği

ve erişim sorununun azaldığı ülkemiz eğitim sistemi, dijitalleşmenin önemli bir faktör olduğu küresel düzeydeki yeni yaklaşımlardan etkinleşmekte ve sistemin mekân, müfredat, eğitim teknolojileri ile eğitici müktesebatı alanları dönüşüm yaşamaktadır. Bununla birlikte, geleneksel eğitim metotları önemini korumakta ve öğretmen eğitimin başat unsuru olarak öne çıkmaya devam etmektedir.

149. Değişen dünya ve gelişen imkânlar dikkate alınarak önümüzdeki dönemde ülkemizde kaliteli okul öncesi eğitim hizmetlerine erişim, eğitim hizmetlerinin olası krizlere cevap verebilmesini sağlayacak şekilde esnek ve dayanıklı yapıda sunulması, mesleki teknik eğitim ve yükseköğretimin öğrencilere mezuniyet sonrası meslek edinmeyi kolaylaştıracak müfredatı sunması ve beceri kazandırması, her bireyin eğitimin ilk basamağından itibaren topluma karşı sorumlu bir birey olarak yetiştirilmesi eğitimin öncelikleri arasında yer almaktadır.

150. Sağlık sisteminde yapılan reformlar sonucunda fiziki ve beşeri altyapının güçlendirilerek kaliteli sağlık hizmetlerine erişimin sağlandığı ülkemiz, Covid-19 küresel salgını sürecinde de başarılı bir sınav vermiştir. Oluşturulan kapasitenin bulaşıcı hastalıklar, sağlık şokları, afet ve acil durumlara hazırlık ve müdahale açısından güncel bir yeterlilikte olması sağlık sistemimizin gelişmiş pek çok ülkenin sağlık sisteminden olumlu ayrışmasını sağlamıştır. Diğer taraftan, nüfustaki yaşlanmanın da etkisiyle bulaşıcı olmayan hastalıkların hastalık yükü içerisindeki oranı ve sağlık sistemi üzerindeki mali yükü artmaktadır. Bu hastalıkların yanı sıra dengesiz beslenme, fiziksel aktivite eksikliği, tütün, alkol ve uyuşturucu madde kullanımına yönelik risk faktörleriyle mücadele ve koruyucu ve önleyici hizmetlerin güçlendirilmesi sağlık alanındaki temel öncelikler

arasında yer almaktadır. Bunun yanında dijital sağlık hizmetlerinin ve biyoteknolojik ürünlerin sağlık sistemine entegrasyonu önemli politika alanları arasında bulunmaktadır.

151. Niteliği artan ve kapsamı giderek genişleyen sağlık hizmetleri nedeniyle ülkemizde sağlık sisteminin mali sürdürülebilirliğinin sağlanabilmesi için sağlık harcamalarında ve hizmet sunumunda etkinlik ve verimliliğin artırılması, kanıta dayalı yaklaşımları temel alacak şekilde geri ödeme sisteminin etkinliğinin artırılması önem arz etmektedir.

152. Türkiye’de iç ve dış göç olgusunun yanı sıra hızlı iktisadi ve sosyolojik dönüşümün de etkisiyle artan şehir nüfusu, hizmet sektörleri ağırlıklı olarak farklı iş kollarıyla kent ekonomilerini büyütürken çevresel, ekonomik ve sosyal sürdürülebilirliğinin sağlanmasına olan ihtiyacı artırmaktadır.

153. İklim değişikliği ve afet kaynaklı riskler dikkate alınarak kentsel dirençliliğin artırılması giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Yaşam kalitesinin yükseltilmesi amacıyla refahın kapsayıcı bir şekilde geliştirilmesine, etkin hizmet sunumunun sağlanmasına ve kent kimliği ile aidiyetini dikkate alan planlama süreçlerine katılımı sağlamaya yönelik politikaların uygulanması önem arz etmektedir.

154. Akıllı kentler için önemli bir adım olan kentsel planlama ve hizmet sunumunda dijital teknolojilerin kullanımı yaygınlaşmakta, coğrafi veri altyapısının geliştirilmesi ve kadastro altyapısının modernizasyonu yönünde önemli gelişmeler kaydedilmektedir.

155. Büyükşehirlerde insan ve çevre sağlığını tehdit eden gürültü ve karbon emisyonları, trafik tıkanıklığının getirdiği zaman ve buna bağ-

lı ekonomik kayıplar ile trafik kazaları sonucu oluşan can ve mal kayıpları gibi ulaşım kaynaklı sorunlar önemini korumaktadır. Bu çerçevede kentiçi ulaşımında türler arası entegrasyona, düşük emisyonlu, elektrikli veya otonom taşıtlar gibi ulaşım araçlarına olan talep artmakta, toplu taşıma, mikro mobilite ve yaya hareketliliğini içeren sürdürülebilir kentsel ulaşım planlaması öne çıkmaktadır.

156. Kahramanmaraş ve Hatay merkezli depremlerle birlikte afet risklerini azaltmaya yönelik yaklaşımlar toplumsal dirençlilik boyutunda yoğunlaşmış, bulunduğu coğrafyanın jeolojik özellikleri ve iklim değişikliğinin etkilerine maruz kalma düzeyi nedeniyle afetlere karşı duyarlı olan ülkemizde afet kaynaklı can ve mal kayıplarının en az seviyede tutulabilmesi için risk azaltmaya öncelik veren bütüncül bir afet yönetiminin uygulanması ihtiyacı öne çıkmıştır.

157. Afet sonrası müdahaleden afet öncesi risk yönetimine yönelik yeni yaklaşımlarla ülkemizde de afet tehlikelerini dikkate alan risk azaltımı konusuna ulusal politikalarda daha çok yer verilmektedir. Bu çerçevede beşeri, idari ve finansal kapasitenin geliştirilmesi ve afet yönetimi mevzuatının kapsamının güçlendirilmesi yönünde hızlı adımlar atılmaktadır.

158. Türkiye kültürel zenginliği ve tarihi derinliği sayesinde bölgesel ve küresel çapta etki ve çekim merkezi olma potansiyeline sahiptir. Türk kültürünün tanıtımı ve milli kültür endüstrisinin uluslararası pazarlara ulaşması ve uluslararası düzeyde rekabetçiliğin sağlanabilmesi için daha etkin bir kültürel diplomasi yürütülmesi ihtiyacı sürmektedir.

159. Kültür ekonomisi ülkemizde hızlı büyüme performansı, yüksek katma değeri, nitelikli

işgücü istihdamı, kültürün yeniden üretimi ve zenginliğine katkısı sayesinde sürdürülebilir kalkınma için önemli bir fırsat sunmaktadır. Bu alanın kapsayıcı ve sistemli bir şekilde yönetimi, izlenmesi ve desteklenmesi bu potansiyelin gerçekleştirilmesi için önem arz etmektedir.

160. Covid-19 küresel salgını sebebiyle yüze etkileşimin yoğun olduğu kültür-sanat faaliyetleri başta olmak üzere kültür ekonomisi göstergelerinde yaşanan gerileme, sağlanan desteklerin de etkisiyle salgın öncesi seviyeye yaklaşılmıştır.

161. Türkiye’de tek kişilik hanehalkları ve tek çekirdek ailelerin oranı yükselirken en az bir çekirdek aile ve diğer kişilerden oluşan geniş ailelerin oranı düşmektedir. Bu eğilimin önümüzdeki yıllarda devam edeceği öngörülmektedir. Ortalama yaşam sürelerinin uzaması, doğurganlık oranlarının azalması, kurumsal bakım hizmetlerinin ihtiyacı yeterince karşılamaması gibi nedenler aile profilini değiştirmektedir.

162. Küresel düzeyde artan cinsiyetsizleştirme akımları çeşitli medya kanalları üzerinden Türkiye’de de etki oluşturma çabasında olup dayatmacı bir anlayışla çocuklar ve gençler başta olmak üzere aile kurumu üzerinde tehdit oluşturmaktadır.

163. Toplumun bilinçli ve sağlıklı nesiller üzerinden varlığını sürdürmesini teminen aile kurumunun güçlendirilmesi için eğitim, kültür ve medya kanalları aracılığıyla etkili politikaların geliştirilerek iş hayatı ve sosyal hayatın her alanına nüfuz edecek şekilde uygulamaya konulması ihtiyacı sürmektedir.

164. Küresel eğilim ve gelişmelerin güven sarsıcı etkileri karşısında, vatandaşların kamuya

itimadının güçlendirilmesi amacıyla kamusal politikaların veriye dayalı ve katılımcı yöntemlerle geliştirilmesi, kamu hizmetlerinin kaliteli, adil ve kapsayıcı bir şekilde sunulması, kamu yönetiminin hesap verebilir, şeffaf ve vatandaş odaklı bir yapıya dönüştürülmesine yönelik çalışmalar önem taşımaktadır.

165. Türkiye, e-devletin başlangıç dönemi uygulamalarını doğru yaklaşım ve politikalarla benimseyerek başarılı biçimde hayata geçirmiştir. Bu alandaki kazanımların korunması ve uluslararası ölçekte daha üst sıralarda yer alınması; doğru politikaların benimsenerek kararlı biçimde uygulanması, önceliklerin belirlenmesi, kurumsal kapasitenin güçlendirilmesi ile kaynakların etkin ve verimli biçimde kullanılmasına bağlıdır. Kamu yönetiminin iyi yönetim ilkeleri çerçevesinde geliştirilmesi-

nin önemli araçlarından biri olan dijital devlet anlayışının, diğer kalkınma politikalarına yansıtılması önem arz etmektedir. Ayrıca, ülke sınırlarını aşan hizmetler, yanıtıcı bilginin yayılmasına karşı mücadele, siber güvenlik, kişisel veri güvenliği ve mahremiyeti gibi alanlarda uluslararası düzeyde işbirliği ve koordinasyon içerisinde hareket edilmesi gerekmektedir.

166. Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) ülkemizin insan odaklı kalkınma çabalarında kapsamlı ve bütüncül bir referans olmuş, Türkiye bu kapsayıcı küresel gündem etrafında uluslararası toplumla birlikte hareket etmiştir. On İkinci Kalkınma Planı ekonomik, sosyal ve çevresel boyutlarıyla SKA'ların bir bütün olarak gerçekleştirilmesine yönelik ülkemizin çabalarını güçlendirmek için önemli bir fırsat sunmaktadır.

2.2. DÜNYA EKONOMİSİNDE MAKROEKONOMİK GELİŞMELER VE BEKLENTİLER

167. Dünya ekonomisi son yıllarda, çok kutupluluk arayışlarının bir sonucu olarak uluslararası ticarete korumacılık eğilimleri ve Rusya-Ukrayna savaşı başta olmak üzere jeopolitik gerilimler ile Covid-19 gibi küresel salgın ve afetlerin yanı sıra iklim değişikliği kaynaklı sorunlar nedeniyle olağanüstü koşullar altında sınanmaktadır. Özellikle salgın, dünya ekonomisinde reel ve finansal bir çöküntü olasılığını gündeme getirmiş ve son bir asırlık dönemin en ciddi sağlık krizlerinden birine dönüşmüştür. Salgına karşı tüm ülkelerde zorunlu olarak uygulanan ekonomik ve sosyal kapanma önlemleri küresel üretim imkânlarını keskin bir biçimde sınırlamıştır. 2020 yılının ilk yarısında tedarik zincirlerinde görülen aksamalar ve kırılmalar, arz-talep dengesizlikleri, emtia fiyatlarındaki dalgalanmalar, finansal piyasalarda güvenli limanlara olan yönelim ile risk iştahında yaşanan belirgin düşüşler, karar alıcıları yeni ve hızlı tedbirler geliştirmeye zorlamıştır.

168. Böyle bir ortamda olası bir ani duruşu ve finansal çöküşü önlemek ve salgının istihdam, tedarik zincirleri ve üretim kapasitesi üzerinde kalıcı tahribat oluşturmasını önlemek için küresel çapta mali destekler ve parasal teşvikler benzersiz bir kapsamla uygulanmıştır. Bu süreçte, birçok ülkede merkez bankaları faiz indirimleri gerçekleştirmiş, gelişmekte olanlar da dâhil olmak üzere ülkeler varlık alımları, likidite destekleri ve kredi programlarıyla salgından etkilenen sektörlerle ve hanehalklarına yönelik daha önce görülmemiş boyutlarda istihdam ve gelir destek programlarını hayata geçirmiştir.

169. Bu dönemde portföy yatırımları, salgının ciddi boyutlara ulaşması ve küresel risk iştahın-

daki gerileme neticesinde olumsuz etkilenmiş, daha garantili ancak daha düşük getiriye razı olarak gelişmekte olan ülkelere yönelmiş ülkelere doğru tarihi yüksek çıkışlar göstermiştir. Böylece gelişmekte olan ülkelerin risk primlerinde de belirgin artışlar izlenmiştir. Bununla birlikte, rezerv para birimi cinsi varlıklardan da çıkış yaşanmasıyla altın ve alternatif kıymetli metal fiyatlarında da tarihi yüksek seviyeler görülmüştür. Ancak sonraki süreçte hem küresel ekonomik aktivitedeki yavaşlamanın, hem de petrol ihracatçısı ülkeler arasında yaşanan anlaşmazlıkların etkisiyle başta petrol olmak üzere emtia fiyatlarında sert düşüşler yaşanmıştır. Petrol fiyatları üreticiler arasındaki uzaşma çabaları ve arz kesintileriyle toparlanma kaydetmiştir.

170. Alınan tedbirler küresel bir ekonomik felaketi önlese de 2020 yılında dünya ekonomisi yüzde 2,8, küresel mal ve hizmet ticaret hacmi ise yüzde 7,8 oranında keskin bir biçimde daralmıştır. Aynı dönemde küresel enflasyon yüzde 3,2'lik oranla nispeten sınırlı yükselmiştir.

171. 2021 yılında aşı uygulamalarının yaygınlaşması, salgın tedbirlerinin esnetilmesi ve salgın döneminde uygulanan makroekonomik teşviklerin sonuç vermeye başlamasıyla dünya ekonomisinde V-tipi bir toparlanma gözlenmiştir. 2021 yılı aynı zamanda gelişmiş ekonomiler ile yükselen ve gelişmekte olan ekonomiler arasındaki ayrışmanın belirginleştiği bir yıl olmuştur. Aşıya erişimi ve makro finansal dengeleri daha iyi olan ekonomiler nispeten daha kolay toparlanmıştır. Ancak arz sorunları ve uygulanan politikaların yan etkisi olarak küresel emtia fiyatları sert bir şekilde artış eğilimine girmiştir. Söz konusu yılda küresel büyüme yüzde 6,3'e kadar çıkarken küresel ticaret yüzde 10,9 oranında artmış, küresel enflasyonun yüzde 4,7'ye yükselmesiyle enflasyonla-

mücadele küresel gündemde ön sıralarda yer almaya başlamıştır.

172. 2022 yılında Rusya-Ukrayna savaşıyla birlikte küresel emtia fiyatlarının daha kritik hale gelmesinin de etkisiyle artan enflasyonist eğilimler başlıca merkez bankalarının politika faizlerini artırmalarına neden olmuştur. İktisadi faaliyetlerdeki toparlanmanın ivme kaybetmekle birlikte devam etmesi merkez bankalarının sıkılaştırma yönündeki adımlarını sürdürmesini kolaylaştırmıştır. Bununla birlikte, finansal piyasalarda durgunluk ihtimalinin fiyatlanması, faiz artışının hız kesmesini veya faiz indirimi olasılığını ön plana çıkarmıştır.

173. 2022 yılı bir yandan toparlanma devam ederken diğer yandan enflasyonun tüm dünyada en öncelikli sorun haline geldiği, dış ticaret hacminin zayıfladığı ve işsizlik oranlarının yata seyrettiği bir yıl olmuştur. Bu yılda küresel ekonomi yüzde 3,5 büyürken küresel enflasyon yüzde 8,7'ye yükselmiş, dış ticaret hacmi ise yüzde 5,1 oranında artmıştır. İşgücü piyasalarındaki sorunların devam etmesiyle işsizlik oranı yüzde 5,8 olarak gerçekleşmiştir.

174. Küresel şokların süregelen etkileri ile yeni riskler ekonomilerin büyümesinin şekillenmesinde belirleyici olmaya devam etmektedir. 2023 yılında arz kesintileri ve yüksek emtia fiyatlarıyla beslenen küresel enflasyon dirençli bir soruna dönüşmüştür. Emtia fiyatları gevşemiş olsa da salgın öncesi döneme göre hala yüksek seyretmektedir. Gelişmiş ekonomilerde parasal sıkılaştırma hız kesmesine rağmen küresel büyümeyi sınırlamaktadır. Bu ülkelerde süregelen parasal sıkılaştırma ve bankacılık sektörü sorunları kredi koşullarını kötüleştirmekte ve buna bağlı olarak küresel büyümenin 2023 yılında yavaşlaması beklenmektedir.

175. 2014-2018 döneminde yıllık ortalama yüzde 3,5 oranında büyüyen dünya ekonomisinin 2019-2023 döneminde ancak yüzde 2,5 oranında bir büyüme sağlaması beklenmektedir. Beş yıllık dönemler itibarıyla ortalama büyüme hızında gözlenen yaklaşık 1,0 puanlık yavaşlamanın özellikle gelişmekte olan ekonomilerin büyüme hızındaki 1,3 puanlık düşüşten kaynaklandığı değerlendirilmektedir. Küresel büyümenin 2023 yılında yüzde 3,0 oranında gerçekleşmesi öngörülmektedir.

176. 2019-2023 döneminde yıllık ortalama yüzde 1,4 oranında büyümesi beklenen gelişmiş ekonomiler ile yüzde 3,3 oranında büyümesi öngörülen yükselen piyasalar ve gelişmekte olan ekonomilerin 2024 yılında sırasıyla yüzde 1,4 ve yüzde 4,0 oranlarında büyümeleri beklenmektedir.

177. 2024-2028 döneminde ise küresel enflasyon baskısındaki azalmayla birlikte yükselen piyasalar ve gelişmekte olan ekonomilerin görece toparlanma kaydederek yıllık ortalama yüzde 4,0 oranında büyümesi öngörülmektedir. Bu dönemde gelişmiş ekonomilerde iktisadi faaliyetlerdeki ivme kaybının yavaşlaması ve büyümenin yüzde 1,7 oranında gerçekleşmesi beklenmektedir.

178. Dünya genelinde ekonomik ve politik belirsizlikler ile yüksek enflasyon pek çok ülkede büyüme beklentilerini olumsuz etkilemektedir. 2021 ve 2022 yıllarında sırasıyla yüzde 5,6 ve yüzde 3,3 oranında büyüyen Avro Bölgesi'nin ivme kaybederek 2023 yılında yüzde 0,7 oranında büyümesi beklenmektedir. 2024-2028 döneminde ise Avro Bölgesi'nin yıllık ortalama yüzde 1,5 oranında büyüyeceği tahmin edilmektedir.

179. ABD ve Çin arasındaki ticaret gerilimlerinin yanı sıra küresel salgın ve jeopolitik riskler

dünya ticaret hacminin 2019-2023 dönemindeki artış hızını belirgin bir şekilde sınırlamıştır. Ancak ilgili dönemde yıllık ortalama yüzde 1,9 olan dünya ticaret hacmi artışının, devam eden bölgesel gerilimlere rağmen 2024-2028 döneminde yıllık ortalama yüzde 3,5 oranında gerçekleşeceği öngörülmektedir.

180. Gelişmiş ekonomilerde küresel kriz sonrası uygulanan büyüme ve istihdam odaklı politikaların süregelen etkisiyle 2014-2018 döneminde ortalama yüzde 6,2 olan işsizlik oranının 2019-2023 döneminde ortalama yüzde 5,2 seviyesine gerilemesi beklenmektedir. Söz konusu ekonomilerde işsizlik oranının 2024-2028 döneminde ortalama yüzde 4,5 olarak gerçekleşmesi öngörülmektedir.

181. Gelişmiş ekonomilerde 2014-2018 döneminde yüzde 1,2 olan yıllık ortalama enflasyonun, 2019-2023 döneminde yüzde 3,4'e yükselmesi beklenmektedir. Yükselen piyasalar ve gelişmekte olan ekonomiler grubunda 2014-2018 döneminde yıllık ortalama yüzde 4,7 olarak gerçekleşen enflasyonun 2019-2023 döneminde yüzde 6,9'a yükselmesi tahmin edilmektedir. 2023 yılının üçüncü çeyreği iti-

barıyla çekirdek enflasyon iyileşme emareleri göstermekle birlikte küresel enflasyonist beklentilerde belirgin bir iyileşme gözlenmemektedir.

182. Borç stoku son dönemde özellikle yükselen piyasalar ve gelişmekte olan ekonomilerde büyük ölçüde artmıştır. Yüksek borçluluk seviyeleri hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ekonomilerde uygulanan maliye politikasının etkinliğini azaltmaktadır. Söz konusu borçlanma eğiliminin önümüzdeki dönemde de devam etmesi ve 2024-2028 döneminde genel devlet brüt borç stokunun GSYH'ya oranının gelişmiş ekonomilerde yüzde 113,1'e, yükselen piyasalar ve gelişmekte olan ekonomilerde ise yüzde 68,5 seviyesine yükselmesi beklenmektedir.

183. Finansal sektör kırılmalıkları, çok kutupluluk arayışlarının bir sonucu olarak Rusya-Ukrayna savaşı başta olmak üzere bölgesel ve küresel gerginliklerin yanı sıra korumacılık eğilimlerinin süregelen etkileri, yüksek enflasyon ve Covid-19 küresel salgınının uzun dönemli tahribatı küresel ekonomiyi şekillendirmeye devam etmektedir.

Tablo 1: Dünya Ekonomisine İlişkin Temel Makroekonomik Göstergeler

(Yüzde)

	2014-2018 ¹	2019-2023 ¹	2024-2028 ¹
Dünya GSYH Değişimi	3,5	2,5	3,1
Gelişmiş Ekonomiler	2,2	1,4	1,7
Avro Bölgesi	1,9	0,9	1,5
ABD	2,4	1,9	1,9
Japonya	1,0	0,1	0,6
Yükselen Piyasalar ve Gelişmekte Olan Ekonomiler	4,6	3,3	4,0
Çin	7,0	4,9	3,9
Hindistan	7,4	4,0	6,3
Brezilya	-0,7	1,7	1,9
Rusya	0,7	1,0	1,0
Türkiye ²	5,0	4,7	5,0
ASEAN-5 ³	4,8	2,6	4,5
Orta Doğu	2,7	1,9	3,0
Kuzey Afrika	3,5	2,9	4,6
Dünya Ticaret Hacmi	3,7	1,9	3,5
Dünya Enflasyon Oranı	3,1	5,4	4,5
Gelişmiş Ekonomiler	1,2	3,4	2,2
Yükselen Piyasalar ve Gelişmekte Olan Ekonomiler	4,7	6,9	6,0
Genel Devlet Bütçe Dengesi/GSYH			
Gelişmiş Ekonomiler	-1,1	-4,4	-2,0
Yükselen Piyasalar ve Gelişmekte Olan Ekonomiler	-2,0	-3,8	-2,7
Genel Devlet Brüt Borç Stoku/GSYH			
Gelişmiş Ekonomiler	104,5	110,1	113,1
Yükselen Piyasalar ve Gelişmekte Olan Ekonomiler	41,5	57,5	68,5
Dünya İşsizlik Oranı⁴			
Gelişmiş Ekonomiler	6,2	5,2	4,5
Avro Bölgesi	10,0	7,3	6,4

Kaynak: Uluslararası Para Fonu, Dünya Ekonomik Görünüm Raporu, Ekim 2023.

(1) Dönem ortalaması

(2) Türkiye rakamları ulusal veri ve tahminleri ifade etmektedir.

(3) ASEAN-5 ülkeleri Malezya, Endonezya, Filipinler, Tayland ve Vietnam'dır.

(4) Uluslararası Çalışma Örgütü, Dünyada İstihdam ve Sosyal Görünüm: Eğilimler 2023.

BİRİNCİ BÖLÜM

PLAN ÖNCESİ DÖNEMDE DÜNYADA VE TÜRKİYE'DE GELİŞMELER

3. PLAN ÖNCESİ DÖNEMDE TÜRKİYE'DE EKONOMİK VE SOSYAL GELİŞMELER

184. Küresel ekonomide risklerin ve belirsizliklerin devam ettiği On Birinci Kalkınma Planı dönemi başlangıcında kur atakları, yaygınlaşan korumacılık eğilimleri ve jeopolitik gerginliklerin olumsuz etkisiyle Türkiye ekonomisinde büyüme görünümü bir miktar zayıflamıştır. Yaşanan ekonomik ivme kaybı 2019 yılının ilk yarısında yerini ılımlı toparlanmaya bırakmış, finansal koşulların iyileşmesi ve enflasyondaki düşüşle birlikte azalan risk primi ve belirsizlikler yurt içi talebin hızlanmasını desteklemiştir.

185. 2020 yılında ortaya çıkan küresel salgın; başta tedarik zincirleri, üretim, istihdam ve ticaret kanalları üzerinden birçok sektörü olumsuz etkilemiş, ekonomi genelinde arz ve talep şoku bir arada yaşanmıştır. Salgının seyrine bağlı olarak sosyal hareketliliği kısıtlayıcı tedbirler ve kısmi kapanmalar nedeniyle ekonomik faaliyetlerin durdurulması ya da düşük kapasiteyle çalışılması üretimi olumsuz etkilemesine rağmen, Türkiye ekonomisi normalleşme adımlarıyla güçlü bir toparlanma yaşa-

mıştır. Salgının etkisinde geçen 2020 yılında pek çok ekonomi küçülürken yüzde 1,9 oranındaki büyüme performansı ile diğer ülkelerden olumlu ayrılan Türkiye ekonomisi, 2021 yılında aşılamanın yaygınlaşmasıyla güçlenen iç ve dış talebin katkısıyla yüzde 11,4 seviyesinde büyümüştür.

186. Salgının ardından 2022 yılı Şubat ayında Rusya ve Ukrayna arasında başlayan savaşın bölgesel değer zincirlerinde aksamaya yol açması gıda ve enerji başta olmak üzere emtia fiyatlarının yükselmesine neden olmuş, küresel ölçekte belirsizlik ve riskleri artırmıştır. Salgınla birlikte alternatif üretim üssü olma potansiyeli artan Türkiye, Rusya-Ukrayna savaşı sonrasında da ihracattaki bölgesel kayıpların telafisinde ön plana çıkmış ve dış talep katkısıyla ihracat performansını artırmıştır. Net ihracatın ve yurt içi talebin katkısıyla 2022 yılında yüzde 5,5 oranında büyüme kaydedilmiştir. Bu gelişmeler doğrultusunda, 2019-2022 döneminde yıllık ortalama yüzde 4,8 oranıyla

yüzde 4,3 olan On Birinci Kalkınma Planı hedefinin üzerinde büyüme sağlanmıştır.

187. Gelişmiş ülkelere yakınsama sürecine devam eden Türkiye'nin genel olarak artış eğiliminde olan satın alma gücü paritesi (SAGP) cinsinden kişi başına milli geliri, 2022 yılında AB ortalamasının yüzde 69'una ulaşmıştır. OECD tanımlı SAGP cinsinden kişi başına milli gelir de 2018 yılındaki 28.299 dolar seviyesinden 2022 yılında 37.445 dolara yükselmiştir.

188. 2019-2022 döneminde sanayi sektörünün GSYH içerisindeki payı yıllar itibarıyla artarken hizmetler sektörünün payı azalmıştır. 2022 yılı itibarıyla tarım, sanayi ve hizmetler sektörlerinin cari GSYH içerisindeki payları sırasıyla yüzde 6,5, yüzde 26,4 ve yüzde 56,6 olarak gerçekleşmiştir. Sanayi sektörünün verimlilik artışlarında üstlendiği öncü rolle önümüzdeki dönemde de milli gelir içerisindeki payının artış eğilimini sürdürmesi öngörülmektedir.

189. On Birinci Kalkınma Planı döneminin ilk dört yılında özel kesim tüketim harcamaları ekonomik aktivite içindeki önemini korumuş ve dönem boyunca yıllık ortalama yüzde 9,5 oranında artış göstermiştir. Bu dönemde sürdürülebilir büyümenin sürükleyicilerinden olan net mal ve hizmet ihracatının büyümeye katkısı ise ortalama 0,7 puan olmuştur. Ayrıca, 2021 yılında yüzde 11,4 seviyesinde gerçekleşen büyümeye 5,0 puanla son on yılın en yüksek net mal ve hizmet ihracatı katkısı sağlanmıştır.

190. 2019-2022 döneminde, sabit sermaye yatırımları ortalama yüzde 0,5 oranında sınırlı bir artış gösterirken 2019 yılı hariç tutulduğunda sabit sermaye yatırımı artışı yüzde 5,2 seviyesine kadar yükselmektedir. Bu dönemde makine ve teçhizat yatırımları üst üste büyüye-

rek istikrarlı bir yapı sergilerken inşaat yatırımlarındaki yüksek oranlı daralmanın yatırımları sınırladığı görülmüştür. Yüksek katma değerli üretim, rekabet edebilirlik ve sürdürülebilirlik için önemli bir kalem olan makine ve teçhizat yatırımları potansiyel büyümenin sürükleyicisi niteliğindedir. Ekonominin potansiyel büyüme oranının artırılması ve ülkemizin küresel değer zincirlerindeki konumunun yükseltilmesi için üretken alanlara yönelik daha fazla yatırım ihtiyacı devam etmektedir.

191. 2019-2022 döneminde GSYH büyümesine harcamalar yönüyle tüm alt bileşenler pozitif katkı sağlamıştır. Ortalama yüzde 4,8 oranında gerçekleşen büyümeye özel tüketimin katkısı 5,9 puan olurken sabit sermaye yatırımları 0,1 puan, net mal ve hizmet ihracatı ise 0,7 puan katkı vermiştir. Önümüzdeki dönemde büyümede tüketimin ağırlığının azaltılarak dengeli bir ekonomik yapıyla net mal ve hizmet ihracatının katkısının artırılması büyümenin kalitesi açısından önem arz etmektedir.

192. Sürdürülebilir büyüme yapısı için verimlilik artışları önemini korumaktadır. 2019-2022 döneminde büyümeye sermaye stokunun katkısı yüzde 42,1, istihdamın katkısı yüzde 21,9 olarak gerçekleşirken toplam faktör verimliliğinin katkısı yüzde 36,0 olmuştur.

193. 2023 yılı Şubat ayında yaşanan ve son yüzyılın en büyük felaketlerinden olan Kahramanmaraş ve Hatay depremleri, çok sayıda can kaybına yol açmanın yanı sıra ekonomik aktiviteyi de olumsuz etkilemiştir. Bölge ekonomisinde sürükleyici olan sanayi ve hizmetler sektörlerine yönelik zayıf görünüme ek olarak bölgede öne çıkan ihracat ve kültür turizmi gelirlerinde de zayıflama yaşanmıştır. Depremin olumsuz etkilerinin azaltılması için, GSYH'ya katkısı yaklaşık yüzde 10 olan bölgeye beşeri ve ekonomik kaynaklar ivedilikle yönlendiril-

miş olup bölge ekonomisinin canlandırılmasına yönelik çabalar sürdürülmektedir. Büyük yıkıma sebep olan depremin büyüme üzerinde aşağı yönlü baskı oluşturması beklenmesine rağmen 2023 yılı talep koşullarındaki güçlü seyrin ve alınan tedbirlerin etkisiyle Türkiye ekonomisi ilk çeyrekte yüzde 3,9, ikinci çeyrekte yüzde 3,8 oranında büyümüştür.

194. On Birinci Kalkınma Planı döneminde, küresel salgınla birlikte piyasalarda oluşan arz-talep uyumsuzluğu ve sonrasında ekonomik aktiviteyi canlandırmak amacıyla uygulamaya konulan genişleyici para ve maliye politikaları küresel düzeyde enflasyonu yükseltmiştir. Bununla birlikte iklim değişikliği ve Rusya-Ukrayna savaşı gibi etkenler başta gıda ve enerji fiyatlarında olmak üzere küresel enflasyonist dalganın gücünü artırmıştır. Söz konusu olumsuz küresel görünüme yurt içinde döviz kurlarında gözlenen dalgalanmanın da eklenmesiyle Tüketici Fiyatları Endeksi (TÜFE) artış oranı öngörülen seviyelerin üzerine çıkmıştır. Yıllık ortalama tüketici fiyatları artış hızı 2019-2022 döneminde yüzde 29,8 olarak gerçekleşmiştir.

195. Küresel ticaret hacminin artış hızı On Birinci Kalkınma Planı döneminde ticaret savaşları, küresel salgın ve jeopolitik gerilimler gibi unsurların etkisiyle baskılanmıştır. Salgın sonrası yaşanan hızlı toparlanma süreci ve küresel değer zincirlerindeki değişimden elde edilen kazanımlar sonrasında Türkiye'nin küresel mal ticaretinden aldığı pay ilk defa yüzde 1'in üzerine çıkmıştır. Uluslararası turizm gelirleri ise salgından olumsuz etkilense de sonraki süreçte hızlı bir toparlanma yaşamış, cari işlemler dengesine olumlu katkı vermeyi sürdürmüştür. Küresel koşullara göre değişim göstermekle beraber enerji ve emtia fiyatlarındaki yüksek seyirle ithalat öngörülen seviyelerin üzerinde gerçekleşmiştir. 2019-2022 döneminde dal-

galı bir seyir izleyen cari işlemler dengesi milli gelire oranla ortalama yüzde 2,3 seviyesinde açık vermiştir.

196. Salgın nedeniyle tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de mali piyasalara yönelik birçok önlem alınmıştır. Bu dönemde, kredi kanallarının açık kalmasına ve hanehalkı ile şirketlerin finansal yükümlülüklerini ertelemeye yönelik önlemlerle mali piyasalar desteklenmiştir. Reel sektörün krediye erişiminin kesintiye uğramamasını ve kredi maliyetlerinin makul seviyelerde kalmasını sağlayacak tedbirler alınmıştır.

197. Reel sektör şirketlerini halka açılmaya teşvik eden düzenlemelerin sürdürülmesiyle 2022 yılında sermaye piyasasının derinliğini artıran birincil halka arzlarda 40 işlem gerçekleşmiş ve yaklaşık 19,3 milyar TL'lik fon elde edilmiştir. 2023 yılında ise halka arzlara yönelik ilgi ivmelenmeye devam etmektedir. Sürdürülebilir finansa ilişkin bankacılık ve sermaye piyasalarında düzenlemeler hayata geçirilmiştir. Ayrıca, 2023 yılı dış finansman programı çerçevesinde, Nisan ayında Hazine tarafından uluslararası Çevresel, Sosyal ve Yönetişimsel (ÇSY) piyasalarındaki ilk yeşil tahvil ihracı gerçekleştirilmiştir. Alternatif finansman araçlarından kitle fonlaması borçlanmayı da içerecek şekilde geliştirilmiştir.

198. Borçluluk oranlarında ülkemiz uluslararası karşılaştırmalara göre dünya genelinden olumlu ayrılarak finansal riskleri düşük tutmayı başarmıştır. 2023 yılının ilk çeyreğinde genel devlet borcunun GSYH'ya oranı gelişmiş ülkelerde yüzde 109,1, gelişmekte olan ülkelerde yüzde 67,4 iken Türkiye'de yüzde 31,1 seviyesindedir. Hanehalkı borcunun milli gelire oranı ise gelişmekte olan ülkelerde ortalama yüzde 48,4 iken Türkiye'de bu oran aynı dönemde yüzde 11,4 olarak gerçekleşmiştir. Reel

sektör borcunun milli gelire oranında da aynı durum söz konusu olup gelişmiş ülkeler ortalaması yüzde 90,9, Çin hariç gelişmekte olan ülkeler ortalaması yüzde 62,3 iken Türkiye’de aynı oran yüzde 51,9’dur.

199. Türkiye’de 2022 yılı itibarıyla yüzde 53,1 seviyesinde olan işgücüne katılım oranı kadınlarda yüzde 35,1, erkeklerde ise yüzde 71,4 düzeyindedir. 2019-2022 döneminde toplam net ilave 2 milyon 61 bin istihdam oluşturulmuş ve istihdam düzeyi 30 milyon 752 bin kişi ile tarihi yüksek seviyesine ulaşmıştır. Salgın döneminde uygulanan tedbirlerle istihdamdaki kayıplar sınırlı tutulmuş, sonrasında hızlı bir toparlanma kaydedilmiştir. 2023 yılının ilk çeyreğinde yaşanan deprem felaketi sonrasında da işgücü piyasalarında uygulamaya konulan tedbirlerle birlikte istihdam kaybının sınırlı düzeyde kalması sağlanmıştır.

200. Başta dijital beceriler olmak üzere, piyasanın ihtiyaç duyduğu alanlarda işgücünün niteliğinin geliştirilmesi, aktif işgücü programlarının yaygınlaştırılması ve etkinliğinin artırılması, esnek çalışma biçimlerinden daha geniş kesimlerin faydalanması, özel politika gerektiren grupların işgücü ve istihdama katılımlarının artırılması hususları önemini korumaktadır.

201. 2022 yılında GSYH’ya göre yüzde 30’a yükselen yurtiçi tasarruf oranı 2023 yılı Plan hedefine yakınsamıştır. 2022 yılında GSYH’ya oranla yüzde 20,6’ya ulaşan şirketler tasarrufları toplam yurtiçi tasarrufların büyük kısmını oluşturmaktadır.

202. Toplam yurtiçi tasarruf oranının OECD, AB ve Yüksek Gelirli Ülkeler ortalamasının üzerinde ancak Orta-Gelirli ve Üst-Orta Gelirli Ülkeler ortalamasının altında seyrettiği görülmektedir. Yatırımların finansmanının salgın ve jeopolitik gerilimler gibi dış şoklara karşı daha az kırılğan

ve sürdürülebilir kaynaklardan sağlanması bakımından yurt içi tasarruflar önemini korumaktadır.

203. Plan döneminde yaşanan Covid-19 küresel salgını, döviz kurunda ve enflasyonda ortaya çıkan artışlar, Rusya-Ukrayna savaşı, küresel emtia fiyatlarında yaşanan artış ile Kahramanmaraş ve Hatay depremlerinin yol açtığı hasarın onarımına yönelik harcamalar ve alınan tedbirlerin yanı sıra personel giderleri ve emekli aylıklarına ilişkin düzenlemeler nedeniyle kamu mali dengeleri olumsuz etkilenmiştir. Bu gelişmelerin etkisiyle, 2019-2022 yılları arasında GSYH’ya oranla merkezi yönetim bütçe açığı yıllık ortalama yüzde 2,5, kamu kesimi borçlanma gereği ise yüzde 3,0 olarak gerçekleşmiştir. Aynı dönemde, faiz giderleri hariç genel devlet açığının GSYH’ya oranı yıllık ortalama yüzde 0,1 olmuştur. Gelişmiş ve gelişmekte olan ülke ortalamalarının ve Maastricht kriterinin oldukça altında olan AB tanımlı genel yönetim borç stokunun GSYH içindeki payı ise 2022 yılında yüzde 31,7 olarak gerçekleşmiştir.

204. Plan döneminde, kamu sabit sermaye yatırımlarının GSYH içindeki ortalama payı yaklaşık yüzde 3,4 olarak gerçekleşmiştir. Kamu yatırımlarından en yüksek payı ulaştırma-haberleşme, eğitim, madencilik, enerji, tarım ve sağlık sektörleri almıştır.

205. Mevcut kaynakların daha etkin kullanımının sağlanması ve daha etkili projelere yönlendirilmesi için kamu yatırım projelerinin planlanması, uygulanması, izlenmesi ve değerlendirilmesi süreçlerini kapsayan kamu yatırım yönetim sürecinin güçlendirilmesi ihtiyacı devam etmektedir. Sabit sermaye stokundaki artışa paralel olarak eskiyen ve yıpranan varlıkların bakım-onarım ihtiyacı ve mevcut sermaye stokunun korunmasına dönük yatırım ihtiyaçları artmaktadır. Kahramanmaraş ve Ha-

tay merkezli depremler, gerek hasarların giderilmesi gerek olası afetlere karşı daha dirençli altyapılara olan ihtiyacı artırması nedeniyle kamu yatırımlarına daha fazla kaynağın tahsisini zorunlu hale getirmiştir.

206. Tarım sektöründe Plan döneminde arz ve talep dengesini sağlamak amacıyla üretim planlaması ve sözleşmeli tarım konularında yasal düzenlemeler yapılmıştır. Tarım işletmelerinin modernizasyonu, bitki ve hayvan sağlığının korunması, yeni ırk ve çeşitlerin geliştirilmesine yönelik ıslah çalışmaları ile Ar-Ge altyapısının iyileştirilmesi, tarım arazilerinin korunması ve etkin kullanımı konuları başta olmak üzere sektörde yapısal dönüşümün sağlanmasına yönelik çeşitli çalışmalar yürütülmüştür. Çayır ve mera tespit ve tahdit çalışmaları yerleşim birimi bazında tamamlanmış, toplam 611 bin hektar çayır ve mera alanı ıslah edilmiştir. Organize tarım bölgelerinin sayısının artırılması amacıyla yatırımlar hızlandırılmıştır. Arazi toplulaştırma çalışmalarında 8,5 milyon hektar ve tescil edilen toplulaştırma alanında 6,3 milyon hektar olan Plan dönemi hedeflerinin üzerinde gerçekleştirme sağlanmıştır. Ayrıca sulama altyapısının iyileştirilmesi amacıyla yatırımlara hız verilerek Plan döneminde net 420 bin hektar tarım arazisi sulamaya açılmıştır.

207. Orman varlığında ülke yüzölçümünün yüzde 30'u olarak belirlenen Plan dönemi hedefine ulaşılmıştır. Bu hedefe ulaşmada, iklim değişikliğine bağlı olarak son dönemde dünyanın çeşitli yerlerinde büyük çapta kendisini gösteren orman yangınları 2021 yılında ülkemizi de önemli ölçüde etkilemiş olmasına rağmen orman varlığının korunması ve geliştirilmesine yönelik çabalar etkili olmuştur. Yine bu dönemde yangınlarla mücadele kapasitesinin artırılmasına yönelik projeler uygulamaya alınmış, kara ve hava taşıt filosu güçlendirilmiştir.

208. Plan döneminde su kaynaklarının korunması, suyun etkin ve adil bir şekilde dağıtılması, su verimliliğinin artırılması ve atıksu yönetiminin geliştirilmesi kapsamında altyapı yatırımları, tesis inşası ve sürdürülebilir su yönetimi politikalarına yönelik çalışmalar gerçekleştirilmiştir.

209. Tarım sektörünün veriye dayalı olarak takibinin sağlanarak etkin politika önlemleri geliştirilebilmesi için tarım bilgi sistemlerinin iyileştirilmesi halen önemini korumaktadır.

210. İmalat sanayii küresel rekabet gücünü korumaya devam etmekte; imalat sanayiinde üretim, istihdam ve ihracat gibi temel göstergelerde artış eğilimi görülmektedir. Ülkemiz imalat sanayii katma değerinin GSYH içindeki payı yükselme eğilimine girmiş ve 2019 yılında yüzde 18,4 olan bu pay 2022 yılında yüzde 22,1'e ulaşmıştır. 2019 yılında 171,2 milyar dolar olan imalat sanayii ihracatı ise 2022 yılında 240,4 milyar dolara yükselmiştir. Plan döneminde planlı sanayi bölgelerine ayrılan kaynaklar önemli oranda artırılmıştır. Bu dönemde imalat sanayii alt sektörleri itibarıyla verimlilik artışı yaşanmış olmakla birlikte küçük ölçekli firmalarda verimlilik artışı istenilen seviyelere ulaşmamıştır. Orta-düşük ve düşük teknoloji alt sektörler imalat sanayii içinde önemli paya sahip olup sanayinin teknoloji ve yenilikçilik odaklı gelişimi önem arz etmektedir.

211. Türkiye ekonomisi KOBİ ağırlıklı bir yapı arz etmektedir. Ülkemizde 2021 yılı itibarıyla yaklaşık 3 milyon 568 bin KOBİ bulunmaktadır. Çalışan sayısı bakımından toplam girişimlerin yüzde 99,7'sini KOBİ'ler oluşturmakta; istihdamın yüzde 71'i, katma değer yüzde 35,5'i, ihracatın yüzde 30,4'ü ve Ar-Ge harcamalarının yüzde 27,1'i KOBİ'lerde gerçekleştirilmektedir. Haziran 2023 itibarıyla banka kredilerinin yüz-

de 28'i KOBİ'ler tarafından kullanılmıştır. Rekabet gücü, yenilikçilik ile istihdam açısından KOBİ'lerde verimlilik, ölçek ve kurumsallaşma önemini korumaktadır.

212. Plan döneminde özel kesim yatırımlarının artırılması ve üretken alanlara yönlendirilmesi amacıyla iş ve yatırım ortamının iyileştirilmesine, yabancı sermayenin teşvik edilmesine ve yatırım desteklerine yönelik faaliyetler sürdürülmüştür. Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü'nün hazırladığı Küresel Yenilikçilik Endeksi Raporuna göre 2019 yılında 131 ülke arasında 49'uncu sırada olan Türkiye, 2022 yılında 132 ülke arasında 37'nci sıraya yükselmiştir. Dünya Rekabet Edebilirlik sıralamasında Türkiye 2019 yılında 51'inci sırada yer alırken Haziran 2023 itibarıyla 47'nci sıraya yükselmiştir. Ülkemiz uluslararası doğrudan yatırım (UDY) girişi 2019 yılında 9,5 milyar dolar iken, 2022 yılında 13,4 milyar dolara yükselmiştir. Küresel UDY'den aldığımız pay 2019 yılında yüzde 0,6 iken, 2022 yılında bu pay yaklaşık yüzde 1'e yükselmiştir. Bununla birlikte, öngörülebilirliğin artırılması ve nitelikli UDY'nin ülkemize çekilmesi önemini korumaktadır.

213. Plan döneminde toptan ve perakende ticaret belirgin bir biçimde gelişmiş, elektronik ticaret sektöründeki ağırlığını artırmıştır. 2022 yılında toplam e-ticaret hacmi 801 milyar TL olarak gerçekleşirken perakende e-ticaret hacmi 458 milyar TL'ye ulaşmıştır. Aynı yılda e-ticaretin genel ticarete oranı yüzde 18,6 olarak gerçekleşmiştir.

214. İnşaat sektöründe, 2019-2022 döneminde Covid-19 salgını ile küresel ekonomik ve siyasi gelişmelerin olumsuz etkileri yoğun olarak hissedilmiştir. Bu dönemde sektörde istihdam 166 bin kişi azalmış, sektörün toplam istihdam içindeki payı ise yüzde 7'den yüzde 6'ya düşmüştür.

215. Gümrük hizmetlerinin hızlandırılması ve basitleştirilmesi için bilişim teknolojileri daha fazla kullanılarak çok sayıda proje hayata geçirilmiş, fiziki altyapı iyileştirilmiş, gümrük idarelerinde işlem gören ihracat beyannamesi sayısı Ekim 2022 itibarıyla bir önceki yılın aynı dönemine kıyasla yüzde 5,6 artarak 4 milyonu aşmıştır.

216. Covid-19 küresel salgının etkilerinin henüz görülmediği 2019 yılında ülkemize gelen ziyaretçilerin sayısı 51,8 milyon kişi, elde edilen turizm geliri ise 38,9 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir. Salgından olumsuz etkilenen ülkemiz turizmi, 2021 yılı itibarıyla toparlanma sürecine girmiş ve 2022 yılında Türkiye'ye gelen ziyaretçi sayısı bir önceki yıla göre yüzde 75 oranında artarak 51,4 milyon kişiye ve turizm geliri ise yüzde 54 artarak 46,5 milyar dolara ulaşmıştır.

217. Plan döneminde Ar-Ge ve yenilik ekosisteminin güçlendirilmesi yönünde ilerleme sürmüş, Ar-Ge harcamalarının 2017 yılında yüzde 1,18 olan GSYH içindeki payı 2021 yılında yüzde 1,40'a yükselmiştir. Ar-Ge ve yenilik destek programları güçlendirilmiş, özel sektör Ar-Ge harcamalarında ve araştırmacı insan gücü sayısında artış yaşanmış, araştırma altyapıları yaygınlaştırılmış ve etkinliklerinin artırılmasına yönelik mekanizmalar geliştirilmiştir. 6550 sayılı Araştırma Altyapılarının Desteklenmesine Dair Kanunla yeterlik kararı verilen araştırma altyapılarının desteklenmesine devam edilmiştir. Başta araştırma üniversiteleri olmak üzere üniversitelerin küresel rekabet gücünü artırmak, etkinlik ve performans artışını sağlamak için çeşitli çalışmalar yürütülmüştür. Bununla birlikte, Ar-Ge ve yenilik kapasitesinin artırılması, özellikle Ar-Ge sonuçlarının ekonomik ve sosyal faydaya dönüşmesini sağlayan bilgi ve teknoloji transferi ile girişimcilik ve

ticarileştirme faaliyetlerinin geliştirilmesine ve ekosistemdeki paydaşların etkileşiminin artırılmasına olan ihtiyaç sürmektedir.

218. Plan döneminde BİT sektörü büyümesini sürdürerek 11 milyar dolara ulaşmıştır. İlk defa 2021 yılında bilgi teknolojilerinin sektör içindeki payı iletişim teknolojilerini geçmiştir. e-Ticaret ve dijital oyun sektörü kayda değer ilerlemeler sağlamış, iki yerli oyun şirketi Türkiye'nin bir milyar dolar değeri aşan ilk girişimleri olmuştur. Ayrıca yazılım ve ilgili hizmetler ihracatı önemli ölçüde artmıştır. Plan döneminde iletişim altyapısı yaygınlığı ve iletişim hizmetlerinin kullanımı artış göstermiştir. Ülkemizin haberleşme altyapısındaki fiber kablo uzunluğu 2018 yılında 355 bin km iken 2022 yılı itibarıyla 517 bin km'ye yükselmiştir. Bu dönemde genişbant abone yoğunluğu yüzde 90,8'den yüzde 106,3'e çıkmıştır. Bu artış içerisinde yüzde 104'lük artışla 5,7 milyon haneye ulaşan fiber bağlantılar ve 64 milyon aboneye ulaşan 4.5G hizmetleri dikkat çekmektedir. BİT alanında altyapı yatırımlarına dair hızlı gelişmeler katedilmekle birlikte nitelikli işgücü ihtiyacı devam etmektedir.

219. e-Devlet hizmet sunumunda ihtiyaç duyulan temel bilgi sistemleri ile ortak altyapılar büyük oranda kurulmuş; kamu mali yönetimi, sosyal güvenlik, adalet, eğitim, sağlık, ulaştırma, asayiş, çevre, kültür, spor ve belediye hizmetleri gibi pek çok alanda kamu kurumları, vatandaşlar ve iş dünyası tarafından yaygın şekilde kullanılan hizmetlere yönelik uygulama projeleri gerçekleştirilmiştir. e-Devlet Kapısından sunulan kamu hizmetlerinin sayısı Temmuz 2023 itibarıyla 7.177'ye, mobil hizmetlerin sayısı ise 4.136'ya ulaşmış; çalışma hayatı, ikametgâh, araçlar gibi başlıklar etrafında sunulan bütünleşik hizmetlerin sayısında artış kaydedilmiştir. Bu hizmetlerden aynı dönem

itibarıyla 63,5 milyon kayıtlı kullanıcı istifade edebilmekte olup Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre e-devlet hizmetlerini kullanan bireylerin oranı 2022 yılında yüzde 68,7 seviyesine yükselmiştir.

220. Plan döneminde, ulaştırma ve lojistikte etkinliğin ve verimliliğin artırılması, maliyetlerin düşürülmesi ve modlar arası entegrasyonun sağlanması yönünde çalışmalar yürütülmüştür. Bu çerçevede Kağıthane-İstanbul Havalimanı, Sabiha Gökçen Havalimanı-Kaynarca gibi metro hatlarının hizmete sunulmasıyla kentiçi raylı sistem hat uzunluğu Ekim 2023 itibarıyla 880 km'ye ulaşmıştır. Filyos Limanı'nın altyapısı tamamlanmış, Tokat ve Rize-Artvin Havalimanları hizmete sunulmuştur. Ankara-Sivas ve Konya-Karaman demiryolu hatlarının tamamlanmasıyla hızlı tren hat uzunluğu 2.251 km'ye ulaşmıştır. Demiryollarında elektrikli hat oranı yüzde 52, sinyalli hat oranı ise yüzde 58 seviyesine yükselmiş olup hâlihazırda önemli ölçekte modernizasyon çalışmaları devam etmektedir. Eylül 2023 itibarıyla 1915 Çanakkale Köprüsü, Zigana Tüneli ve Eyiste Viyadüğü gibi önemli projeler tamamlanmış; Ankara-Niğde, Kuzey Marmara Otoyolu'nun eksik kalan kesimleri, İstanbul-İzmir gibi otoyol projelerinin hizmete açılmasıyla toplam otoyol uzunluğu 3.633 km'ye, otoyol dâhil bölünmüş yol uzunluğu 29.139 km'ye ulaşmıştır. Karayollarında geometrik ve fiziki standartlar yükseltilmiş, sektörel hedefler büyük ölçüde yakalanmıştır.

221. Plan döneminde yük ve yolcu taşımacılığında karayolu ağırlıklı sistem devam etmiştir. Karayolu trafik güvenliğinin artırılması, çevresel etkilerin azaltılması ile demiryolu bağlantılı çok modlu sistemlere geçişi teminen yük taşımacılığını odağa alan ulaştırma yatırımlarının önceliklendirilmesi ihtiyacı sürmektedir. Ayrıca, kurumlar arasında yetki ve sorumluluk-

ların netleştirilmesi, mevzuatın iyileştirilmesi ve fiziki altyapıda geliştirme ihtiyaçları devam etmektedir.

222. Plan döneminde ülkemizin üretici ve tüketici bölgeler arasındaki jeostratejik konumundan faydalanılarak enerji sektöründe bölgesel düzeyde önemli bir aktör olması yönünde çalışmalar yürütülmüştür. Öte yandan ülkemiz enerji talebi ekonomik gelişmeye bağlı olarak artış göstermektedir. Birincil enerji tüketimimiz 2018-2021 döneminde yıllık ortalama yüzde 3,5 artış gösterirken elektrik enerjisi talebi ise 2018-2022 döneminde yıllık ortalama yüzde 2,1 artmıştır. Elektrik piyasasında serbestleşme süreciyle özel sektörün elektrik üretimindeki payı yüzde 86 seviyesine yaklaşmıştır.

223. 2018 yılında yüzde 16,5 olan yerli kömürden üretilen elektriğin toplam elektrik üretimindeki payı 2022 yılında yüzde 15,7 seviyesinde gerçekleşirken, aynı dönemde yenilenebilir enerjinin toplam elektrik üretimindeki payı yüzde 32,4'ten yüzde 42,4'e çıkmıştır. Yenilenebilir enerji kaynaklarının verimli kullanılması amacıyla toplam 5.850 MW kapasiteli güneş ve rüzgâr enerjisine dayalı Yenilenebilir Enerji Kaynak Alanları (YEKA) ihale süreçleri tamamlanmıştır. Enerji arz güvenliğinin artırılması amacıyla yenilenebilir enerji üretiminin desteklenmesi, yerli kömür kaynaklarının elektrik üretiminde kullanımı ve doğal gaz yeraltı depolama kapasitesinin artırılmasına yönelik çalışmalara devam edilmiştir. 2018 yılında temeli atılan Akkuyu Nükleer Güç Santrali (NGS)'nde dört ünitenin inşaat süreci devam etmekte olup yeni nükleer santrallerin kurulmasına yönelik çalışmalar yürütülmüştür.

224. 2022 yılında madencilik sektöründe ihracat 4,6 milyar dolara, ithalat ise 75,3 milyar dolara yükselmiş, sektörün ithalatının toplam

ithalat içindeki payı yüzde 21'e ulaşmıştır. Plan döneminde petrol, doğal gaz, taşkömürü başta olmak üzere enerji hammadde ithalatı sektör ithalatının yüzde 80'den fazlasını oluşturmaya devam etmiştir. Madencilik sektörü faaliyetlerinin sağladığı katma değer in ülke ekonomisi içerisindeki yeri düzenli bir şekilde artış göstererek 2018 yılındaki yüzde 1,0 seviyesinden 2022 yılında yüzde 1,4'e yükselmiştir.

225. Plan döneminde denizlerimizde petrol ve doğal gaz arama faaliyetleri yoğunlaştırılmıştır. Bu kapsamda, 2020 ve 2021 yıllarında temin edilen iki sondaj gemisiyle toplam sondaj gemisi sayısı dörde çıkarılmıştır. Yoğunlaştırılan arama faaliyetleri sonucunda Karadeniz'deki Sakarya Gaz Sahası'nda 710 milyar m³ doğal gaz rezervi keşfedilmiştir. Keşfedilen doğal gaz rezervinin ekonomiye kazandırılması amacıyla Sakarya Doğal Gaz Sahası Geliştirme Projesine yönelik yatırımlar devam etmektedir. Ayrıca Gabar Dağı'nda zengin petrol yatakları keşfedilerek ekonomiye kazandırılmaya başlanmıştır. Plan döneminde başlanan maden işleme tesisi kurulum şartlı ruhsat ihaleleri ve bu tesislere verilen teşvikler ile büyük ölçekli firmaların son dönemde başladıkları altın, demir dışı metal, taş kömürü, başta fosfat olmak üzere endüstriyel hammadde üretimi projeleri de madencilik sektörü yatırımlarını olumlu yönde etkilemiştir. 2053 net sıfır emisyon hedefinin ülkemiz enerji dengesi ve kömür politikalarının geleceğini etkileyeceği değerlendirilmektedir.

226. Plan dönemi boyunca eğitimde erişim ve kalitenin artırılması kapsamında fiziki altyapı güçlendirilmiştir. Öğretmenlik Meslek Kanunu çıkarılarak öğretmenlik mesleğinin kariyer basamakları tanımlanmıştır. Müfredat ve öğretim programları güncellenmiş, okulların bilişim ve teknoloji altyapısı güçlendirilerek uzaktan eğitim imkânları geliştirilmiştir. Özel mesleki

ve teknik eğitim veren okullarda eğitim-öğretim desteği verilmesi uygulamasına devam edilmiş, özel sektörle işbirliğinin güçlendirilmesine yönelik adımlar atılmıştır. Kamu eğitim harcamaları eğitimin tüm kademelerinde artış göstermiştir.

227. Eğitim sisteminde kaydedilen iyileşmelere rağmen bölgeler ve okullar arasındaki başarı düzeyi farklılıkları önemini korumaya devam etmiştir. Öğrenme ortamlarının niteliğinin eşitlik ve hakkaniyet çerçevesinde iyileştirilmesi, öğretmen yetiştirme ve geliştirme sisteminin yeterlilikler esas alınarak geliştirilmesi, eğitim faaliyetlerinin izleme ve değerlendirmesinde etkinliğin artırılması, bilgi ve iletişim teknolojilerinin kaliteyi artıracak şekilde eğitime entegrasyonunun geliştirilmesi, öğrencilerin ve eğitimcilerin dijital yeterliliklerinin yükseltilmesi, eğitim sisteminin olası krizlere karşı cevap verebilirliğinin artırılması ve ölçme ve değerlendirme sisteminin esnek şekilde tasarlanması ihtiyacı devam etmektedir.

228. Plan döneminde yükseköğretim sistemine erişimde fırsat eşitliğinin sağlanabilmesine yönelik yükseköğretim kurumlarının niceliği ve fiziki kapasiteleri yükseltilmiş, kadınların yükseköğretime erişimi iyileştirilmiş ve lisans düzeyindeki mezun öğrenci sayıları artırılmıştır. Ülkemizde 129'u devlet, 75'i vakıf üniversitesi ve 4'ü vakıf meslek yüksekokulu olmak üzere toplam 208 yükseköğretim kurumu bulunmaktadır. Güçlü yönleri ve özgün misyonlarını öne çıkaran Yükseköğretimde Misyon Farklılaşması ve İhtisaslaşma Programıyla üniversitelerin farklı alanlarda uzmanlaşmaları ve bu uzmanlıklarla eğitim, araştırma ve bölgesel kalkınmaya katkıda bulunmaları sağlanmaktadır. Bununla birlikte, yüksek lisans ve doktora mezunu öğrenci sayıları göz önünde bulundurulduğunda lisansüstü eğitimin teşvik edilmesi önem arz etmektedir.

229. Yükseköğretimde küreselleşme sürecinde yükseköğretim sisteminin uluslararası entegrasyonunun sağlanabilmesine yönelik çabalarla uluslararası öğrenci sayısı artmıştır. Yükseköğretim Kalite Kurulunun Avrupa Yükseköğretim Kalite Güvencesi Tescil Kuruluşu kaydını tamamlamasıyla Türk yükseköğretim sistemi, Avrupa Yükseköğretim Alanının kalite tanımlarıyla uyumlu hale getirilmiş, küresel eğilimler ve teknolojik gelişmelerin yakından takibiyle yükseköğretim sistemindeki kalite yeterlilikleri iyileştirilmiştir. Ayrıca, araştırma odaklı ihtisaslaşma özel önem verilerek araştırma altyapıları başta olmak üzere üniversitelerin niteliksel dönüşümüne yönelik yatırımlar hızlandırılmıştır. 2018 yılında 125 bin olan uluslararası öğrenci sayısı 302 bine ulaşmıştır.

230. Plan döneminde bireylerin beden ve ruhen tam bir iyilik halinde olması, ekonomik ve sosyal hayata aktif biçimde katılımlarının sağlanması amacıyla bulaşıcı olmayan hastalıklar ve bağımlılıkla mücadele, sağlıklı yaşam tarzının geliştirilmesi, hizmet sunum kalitesinin artırılması ve sağlık turizminin geliştirilmesine yönelik gelişme sağlanmış, fiziki altyapı ve insan kaynağı kapsamında önemli ilerlemeler kaydedilmiştir. 2018 yılında 28,3 olan on bin kişiye düşen yatak sayısı 2022 yılında 30,7'ye, Sağlık Bakanlığı hastanelerine ait nitelikli yatak oranı yüzde 67,4'ten yüzde 79,6'ya, yüz bin kişiye düşen hekim sayısı 187'den 228'e, yüz bin kişiye düşen hemşire ve ebe sayısı da 232'den 356'ya yükselmiştir.

231. Dünya genelinde yaklaşık 7 milyon kişinin hayatını kaybetmesine neden olan Covid-19 küresel salgınıyla mücadele kapsamında güçlü fiziki altyapı, hızlı uyum kapasitesi ve süreç yönetimi desteklenmiş, aşılama faaliyetleri başarılı bir şekilde yürütülmüştür. Kahramanmaraş ve Hatay merkezli depremlerden sonra bölgedeki sağlık hizmet sunum ihtiyacının ivedilikle

karşılanması için tıbbi ekipman, malzeme ve personel sevki sağlanmış, bölgede çok sayıda sahra hastanesi ve eczanesi devreye alınmış, hastaların bölge dışına transferi gerçekleştirilmiş ve bölgede hasar görmüş sağlık tesislerinin yeniden yapımı amacıyla acil durum hastane modeli geliştirilerek hizmete alınmaya başlanmıştır.

232. Plan döneminde toplumun özel politika gerektiren gruplarının güçlendirilmesine yönelik etkili politikalar geliştirilmiş, daha kapsayıcı bir sosyal güvenlik sistemi ile daha etkin ve yaygın sosyal yardım ve hizmet sistemi oluşturulmuştur. Covid-19 küresel salgını ve Kahramanmaraş ve Hatay merkezli depremler başta olmak üzere yaşanan afetler doğrultusunda ihtiyaç sahibi ailelere ilave nakdi yardımlar yapılmıştır.

233. Plan döneminde yaşanan Covid-19 küresel salgını, yangın, deprem, sel gibi afetlerin toplumun değişik kesimleri üzerinde farklı etkileri ortaya çıkmış, özellikle çocuk ve gençlerin yaşamları derinden etkilenmiş, günlük rutinleri eğitimden sosyal yaşama kadar pek çok alanda önemli değişikliklere uğramıştır. Ülkemizin güçlü aile yapısı ve toplumsal dayanışma kültürü ile değişime uyum sağlamaya yönelik üretilen politikalar sonucunda afetlerin olumsuz etkilerinin en aza indirilmesi sağlanmıştır. Çocukların aile ortamında büyüyerek ruhen ve bedenen sağlıklı bir biçimde yetişmeleri ve topluma dinamizm kazandıran nesiller oluşturmaları amacıyla program ve projeler yürütülmüş, çocukların ve gençlerin potansiyellerini gerçekleştirmeleri desteklenmiştir. Çocukların eşit ve sağlıklı koşullarda hayata başlamaları, erken yaşlardan itibaren nitelikli eğitim imkânlarına eşit fırsatlarda erişebilmeleri, sağlıklı bir şekilde beslenmeleri, barınmaları ve gelişmeleri için en uygun ortamın oluşturulması hedeflenmiştir.

234. İş ve aile hayatının uyumunun geliştirilmesi, evliliklerin ve nesillerin sağlıklı şekilde devamı ve aile bağlarının güçlendirilmesi Plan döneminde önem verilen politikalar arasında yer almıştır. Plan döneminde toplumda kadının güçlenmesi ve kadın erkek fırsat eşitliğinin sağlanmasına yönelik çalışmalar yürütülmüştür. Aktif yaşlanma anlayışını esas alan ve yaşlıların sosyal çevreyle etkileşimini amaçlayan bakım faaliyetleri geliştirilerek daha etkin, yaygın ve çeşitlendirilmiş bir sosyal yardım ve hizmet modeline yönelik çalışmalar yürütülmüştür. Engellilere sunulan sosyal hizmetler çeşitlendirilerek yaygınlaştırılmış, engellilerin eğitime, sosyal hayata ve işgücü piyasasına bağımsız şekilde katılımına yönelik politikalar sürdürülmüştür.

235. Göç hareketleri açısından kritik konumda olması nedeniyle karmaşık bir göç dinamiğine sahip olan ülkemizde göç yönetimi Göç İdaresi Başkanlığı altında yeniden yapılandırılmış, kurumsal kapasite güçlendirilmiş, koordinasyon ve uluslararası işbirliğinin artırılması, güvenilir ve kapsamlı veri üretimi ile politikaların kanıta dayalı geliştirilmesi çalışmaları yürütülmüştür. Düzensiz göçle mücadele kapsamında ihtiyaç duyulan geri gönderme merkezleri faaliyete geçmiş, uluslararası koruma ve geçici koruma kapsamındaki nüfusa insani ve acil yardım desteği sonrasında eğitim, sağlık gibi kamu hizmetlerinden yararlanma imkânı sunulmuştur.

236. Covid-19 küresel salgınının yanı sıra yaşanan afetler ve ekonomik dalgalanmalar toplumsal dayanıklılığı artırmada güçlü, planlı, koordineli ve sistemli sivil toplumun önemini bir kez daha ortaya koymuştur. Sivil toplum sektöründe toplam çalışan sayısı 40 bine ulaşmış, toplam gelir ise 40 milyar TL'yi aşmıştır. Plan döneminde güçlü bir sivil toplum oluşturmaya yönelik aktif vatandaşlık bilincinin geliştirilmesi, gönüllülüğün yaygınlaştırılması,

karar alma süreçlerine STK'ların etkin katılımının sağlanması, sivil toplum-kamu-özel sektör işbirliğinin artırılması ve sosyal diyalog ortamının geliştirilmesi ile STK'ların kurumsal, beşeri, finansal ve dijital kapasitelerinin güçlendirilmesine yönelik faaliyetler öne çıkmıştır. STK'ların dinamik ve esnek yapıları ile ulusal ve yerel düzeydeki ihtiyaç ve sorunlara cevap verebilme potansiyelinden daha fazla yararlanılması demokratik katılımın güçlenmesi, kamusal hizmetlerde verimlilik ve kalitenin yükseltilmesi açısından önemini korumaktadır.

237. Ülkemizde yeşil büyümenin sağlanması, emisyon artış eğiliminin sınırlandırılması ve iklim değişikliğine uyum kabiliyetinin geliştirilmesi doğrultusunda gerekli adımlar atılmaktadır. Bu çerçevede, Plan dönemindeki en önemli gelişmelerden biri Paris Anlaşması'nın ve mekanizmalarının ülkemiz ekonomik ve sosyal kalkınma hakkına hanel getirilmeden uygulanacağı beyan edilerek onaylanmasıdır. Türkiye'nin iklim değişikliğiyle mücadele politikalarına uyumunu sağlamayı ve yeşil dönüşümün desteklenmesini hedefleyen bir yol haritası niteliğindeki Yeşil Mutabakat Eylem Planı 2021 yılı Temmuz ayında yayımlanmıştır. Bu süreçte Türkiye'nin emisyon azaltımına ve iklim değişikliğine uyumuna katkı sağlayacak yatırımlara olan ihtiyacı artmıştır.

238. Sürdürülebilir kalkınma hedeflenerek çevre mevzuatı ve standartları geliştirilmiş, kurumsal ve teknik altyapı iyileştirilmiş, çevre yönetimini güçlendirmeye yönelik projeler yürütülmüştür. Ülkemizin sahip olduğu zengin biyolojik çeşitlilik ile genetik kaynakların korunması için değişik statülerde korunan alan sayısı artırılmış, iller bazında biyolojik çeşitliliğin tespiti yapılarak ulusal biyolojik çeşitlilik envanteri geliştirilmiştir.

239. Belediyeler tarafından katı atık yönetiminde toplama, taşıma ve bertaraf konusunda önemli gelişmeler kaydedilmiş, bu tesislerin çevresel sorunlara yol açmaması için usulüne uygun olarak işletilmesi ve düzenli olarak denetlenmesi çalışmaları sürdürülmüştür. Düzenli depolama tesisi sayısı artmakla birlikte faaliyetlerdeki tesislerin dolan kapasitesinin artırılması için ilave depolama alanı ve ön işlem tesislerinin yapımına devam edilmektedir. Ayrıca düzensiz döküm sahalarının rehabilitasyonu ve kırsal alanda katı atıkların yönetimiyle ilgili çalışmalar yürütülmektedir. Katı atık yönetiminde belediyelerin zaman ve finansman kaynaklarını daha verimli kullanmaları amacıyla mahalli idare birlik modelinin etkin uygulanması önemli görülmektedir. Bu yöntemle yürütülen katı atık projeleri artmakla birlikte kurulan tesislerin etkin işletilmesi ihtiyacı bulunmaktadır.

240. Atık yönetiminde ekonomik ve çevresel faydalar açısından geri dönüşüm ve kazanıma yönelik farkındalığın ve çevre bilincinin artırılması, geri kazanılmış ikincil ürüne ait standartların geliştirilmesi, teşvik ve yönlendirme sisteminin iyileştirilmesi ihtiyacı devam etmektedir. Ambalaj atıklarının azaltılması, tekrar kullanımı, geri dönüşüm ve kazanımı, kaynağında ayrı toplanması, taşınması ve ayrıştırılması önemini korumaktadır.

241. Yerel yönetimlerde stratejik planla kaynak tahsisi arasındaki uyumun artırılması, hizmet standardizasyonunu ve bu standartlara uyumun denetimini sağlayacak mekanizmaların geliştirilmesi, insan kaynağının uzmanlaşma düzeyi ve kapasitesinin artırılması, karar alma süreçlerinde vatandaşların katılım ve denetim rolünün güçlendirilmesi, afetlerle mücadele kapasitesinin geliştirilmesi, kent esenliği ve güvenliğinin güçlendirilmesi ve yerelde gi-

rişimciliğin desteklenmesi hususları önemini korumaktadır.

242. Plan döneminde Düzey-2 bölgelerinde öne çıkan sektörler desteklenmeye devam edilmiştir. 2021-2023 dönemini kapsayan Doğu Anadolu Projesi (DAP), Doğu Karadeniz Projesi (DOKAP), Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP) ve Konya Ovası Projesi (KOP) kalkınma programları yürürlüğe konulmuştur. Cazibe Merkezleri Destek Programı'nın ve Sosyal Gelişmeyi Destekleme Programı'nın uygulanmasına devam edilmiştir. Şehirlerimizde afet tehlikesi ve riski altındaki alanlar ile yapıların sağlıklı ve güvenli yaşamayı esas alacak şekilde dönüşümünü sağlamak amacıyla kentsel dönüşüm çalışmalarına devam edilmiş, kentsel planlama ve hizmet sunumu alanında bilgi sistemlerinin kullanımının yaygınlaştırılması yönünde çalışmalar yürütülmüştür. Coğrafi veri altyapısının geliştirilmesi ve kadastro altyapısının modernizasyonu kapsamında önemli gelişmeler kaydedilmiştir.

243. Plan döneminde konut stoku artma eğilimini sürdürmüştür. 2023 yılı Eylül sonu itibarıyla Türkiye'de toplam konut sayısı 41,3 milyondur. Toplu Konut İdaresi Başkanlığı (TOKİ)'nce 2019-2022 döneminde 153.198 konutun inşaatı tamamlanarak hak sahiplerine teslim edilmiştir. TOKİ tarafından üretilen konutların yüzde 88,75'i sosyal konut niteliğindedir.

244. Kahramanmaraş ve Hatay merkezli depremler sonrasında acil yıkılacak, yıkık, ağır hasarlı veya orta hasarlı kategorilerine giren toplam konut sayısı 680 bin olarak tespit edilmiş olup yaklaşık 2,4 milyon kişi doğrudan barınma sorunuyla karşı karşıya kalmıştır. Depremden

zarar gören vatandaşlarımıza acil ve geçici barınma hizmeti sağlanmasının yanında yapılan planlama çerçevesinde kalıcı afet konutlarının yapımına ivedilikle başlanmış, yerleşme ve yapılaşmayı düzenleyen mevzuat değişiklikleri hayata geçirilmiştir.

245. Türkiye, Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA)'nı hayata geçirmek için planlanan adımların yer aldığı ilk Gönüllü Gözden Geçirme Raporu'nu 2016 yılında, ilerleme durumunu ortaya koyduğu ikinci raporunu ise 2019 yılında BM'ye sunmuştur. SKA'ların ilerlemesini sağlamak üzere merkezi yönetim, yerel yönetimler, sivil toplum, özel sektör ve üniversiteler arasında planlama, hazırlık, koordinasyon, uygulama ve izleme süreçlerinde kapsamlı çalışmalar yürütülmüştür.

246. SKA'ların uygulanmasını ulusal düzeyde takip etmek ve koordinasyonu sağlamak üzere Ulusal Sürdürülebilir Kalkınma Koordinasyon Kurulu kurulmuştur. SKA göstergelerinin etkin bir şekilde takibi ve kullanıcı odaklı bir sunumla yaygınlaştırılmasına yönelik TÜİK tarafından bir portal hazırlanmıştır. Ayrıca, SKA'lar konusunda uluslararası işbirliğini geliştirmek ve tecrübe paylaşımını sağlamak amacıyla ikili ve çok taraflı çalışmalar yürütülmektedir.

247. Teknoloji hızla değişirken küresel düzeyde siyasi, ekonomik ve sağlık krizlerinin yaygınlaştığı ve sıklığının arttığı günümüzde öngörülebilirlik güçleşmekle birlikte, gerekli dönüşümleri sağlayarak krizlere karşı dayanıklılığı artırmak için istikamet belirlemede planların işlevi artmakta, vizyon, hedef ve politikaların yön göstericiliği daha fazla önem kazanmaktadır.